

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 3

2025. g. jūlijs, augusts, septembris

96.3.

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības 75. jubileja

Redakcijas kolēģijas piezīmes

No "Amerikas latviešu baptistu apvienības 75 gadu jubilejas Kongresa dienām ar virstēmatu; "Slavēt! Pateikties! Pielūgt!" šajā *Kristīgās Balss* numurā atrodiēt īsas svētrunas no Kongresa dievkalpojuma, svētbrīžu pārdomas un referātu. Šeit arī ir apraksts par šīm Kongresa dienām un par paša Kongresa darba sēdēm, piektdienasb un sestdienas pēcpusdienās.

Dievs svētīja šīs Kongresa dienas ar skaistu, saulainu, laiku, ar izciliem priekšnesumiem un ļoti svētīgu dievkalpojumu. Dalībnieki piedzīvoja siltu kristīgu sadraudzību ap galdu, baudot gardas maltītes. Par visu to mēs no sirds pateicamies mūsu Kungam un Pestītājam, Jēzum Kristum.

Nākošā *Kristīgā Balsī* mēs varēsīm no Kongresa dienām lasīt Pētera Aljes Bībeles studiju no efeziešu vēstules: "*Bet Dievs, bagāts būdams žēlastībā*" (Efeziešiem 2:4a) un Jura Alksnīša pārdomas Saulrieta svētbrīdī: "*Pielūdz to Kungu!*" Būs arī raksti par Pateicības dienu, Valsts svētkiem, Adventa un Ziemsvētku laika tēmatiem.

Kopš manām bērnu dienām mana vasara ir saistījusies ar dalību: "Amerikas latviešu baptistu apvienības nometnēs. Kad es biju bērns, uzaugot Klīvlāndē, nometnes notika netālā Penču un Rozenbergu saimniecībā: "Straumēnos" pie Ohio un Pensilvānijas štatu robežas. Gulēšana bija šķūnī, salmu gubās, kas kutināja nāsis. No pusaudža gadiem atminos, ka neilgi pēc Nometnes iegādāšanās 1960. gadā, kopā ar Jāni (Tāli) Burvi gulējām teltī. Nebijām ievērojuši ka tur kur telti cēlām auga indīgās efejas. Tas lika visai manai ādai izmesties čūlās. Bija jāiet pie ārsta, kas Klīvlāndē bija mūsu ģimenei, latviešu ārsts, Verners Rūtenbergs.

No nometnēm ir daudzas mīļas atmiņas. Manās un Benitas teoloģiskā semināra dienās Bostonā, kopā ar nelaiķi Dr. Jāni Plostnieku plānojām jauniešu nometnes. Tās notika Pateicības dienas nedēļas nogalēs. Kā seminārists, vairākus gadus draudžu nometnēs runāju uz jauniešiem. Vēlāk, zem: "Mazās

Nometnes" nosaukuma, atsākās, Torilda Barbina vadībā, bijušā bērnu nometne. Daudzus gadus devos ar ģimeni uz Pensilvāniju lai piedalītos šajās nometnēs. Benita mācīja dziedāšanu, mana māmiņa, Irēne Ukstiņa mācīja latviešu valodu un es, Bībeles mācību. Jaukas atmiņas ir palikušas no šīm dienām!

Kad es sāku 1971. gadā kalpot kā mācītājs Klīvlāndē, mani tajā gadā aicināja runāt Kongresa dievkalpojumā. Es runāju par tēmatu: "*Pārdod mēteli un pērc zobenu*". Šī ir Jēzus Kristus pamācība saviem sekotājiem. Kristus uzsvēra ka pirmā vietā mums ka ticīgiem nav materiālā labklājība, bet Dieva Vārda sludināšana. Dieva Vārda asais zobens mums tiek dots, lai ar to mēs skartu cilvēku sirdis ar pestīšanas vēsti. Vēlāk, kā ALBA padomes loceklis un pēc tam pēc ALBA priekšsēža Fridricha Čukura aiziešanas mūžībā, 1986. gadā, ieņemot viņa vietu, plānoju Nometnes tēmatu. Es runāju svētbrīžos, sniedzu Bībeles studijas un gatavoju referātus. Kā priekšsēdis es arī plānoju un vadīju ALBA gadskārtējos Kongresus.

Šogad apīrit 75. gadi kopš 1950. gada 4. septembrī tika dibināta mūsu Apvienība, (ALBA) Bukskauntijas draudzes dievnamā. Tā ir Dieva neizsmeļamā žēlastība ka varējām šogad vēl sanākt mūsu gadskārtējam Kongresam un "Nometnei", kas tagad saukta: "Kongresa dienas". Mana dzīves biedre Benita un es tikām salaulāti Klīvlāndē no mācītāja Artūra Meija, 1967. gada, 28. oktobrī. Sākot ar 1968. gadu devāmies ik gadus kopīgi uz ALBA kongresiem un nometnēm. Es nevaru atminēties ka mēs kādu gadu būtu iztrūkuši. Šogad man bija pirmais gads Kongresā un Nometnē bez Benitas, jo šī gada 3. maijā, Dievs aicināja viņu Savās mūžīgajās mājās. Paliek Benitas darbs mūsu Apvienības (ALBA) labā, kas turpinās nest vēl daudziem Tā Kunga svētības.

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, Enoks Bīķis, Pēteris Alje.

Vāka ALBA māksla: Liv (Anita) McClain

Timeklis: www.latvianbaptistsinamerica.org

SLAVĒT! PIELŪGT! UN PATEIKTIES!

Amerikas latviešu baptistu apvienības

75. jubilejas kongresa dienas , 2025. g. no 15.—17. augusta

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

1) Pirmie saules stari atmirdzēja pie apvāršņa un spiedās cauri manas guļamistabas logu rūtīm, mani pamodinot ALBA 75. gadu jubilejas kongresa pirmajai dienai. Bija grūti atvērt acis, jo mūsu viesis, ALBA sekretārs, Juris Alksnītis, bija ieradies pie mums tikai divos no rīta. Tas bija tāpēc, ka viņa lidmašīna no Bostonas uz Filadelfiju bija šausmīgi nokavējusies. Viņu no lidlauka uz mūsu mājām, - mana znata un meitas, Nika un Ērikas Stūrmaņu mājām, kur es tagad dzīvoju, atveda Ruta Ķeris. Paldies Rutai! Laiks pēc dažu stundu atdusas bija tomēr: celties, lai dotos uz pirmo šī gada Kongresa dienu sapulci.

Ierodoties Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnama pagalmā, redzam, ka virs mūsu galvām paceļas Savienoto Valstu karogs: “*Stars and Stripes*”

Foto: Pēteris Aļle

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – māc. Dr. U. Ukstiņš	2	Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Darbs 75 gadu gājumā	
Slavēt! Pielūgt! Un Pateikties!		— māc. Dr. Uldis Ukstiņš	20
Māc. Dr. Uldis Ukstiņš	3		
ALBA 75. g. jubilejas kongresa darba sēdes		Filadelfijas latviešu baptistu draudzei 125 gadi	
— māc. Dr. Uldis Ukstiņš	8	— māc. Dr. Uldis Ukstiņš	26
Slavējiet to Kungu!		Vīru koris no Teksasas	
— Gatis Ķeris	11	— Enoks Bīkis	28
Beigas un sākumi—pateicieties tam Kungam!		Kristības Liepājas Pāvilu Baptistu Draudzē	
— Ralfs Augstroze	12	— Enoks Bīkis	29
You are Witnesses of These Things		Kristīgā Balss no 1995. g. novembra	
Uzruna Kongresa dievkalpojumā		— Gatis Ķeris	30
— māc. Dr. Pauls Barbins	15		
Slavēt!.. Pateikties!... Pielūgt!			
Uzruna Kongresa dievkalpojumā			
— māc. Dr. Uldis Ukstiņš	16		

un Latvijas “Sarkan - balt - sarkanais karogs”. Sirdis pilda prieks un pateicība par to, ka mums ir brīvība šeit Savienotajās valstīs pielūgt mūsu Dievu, kā vien mēs vēlamies. Mēs pateicamies mūsu Kungam, ka šajā zemē valda ticības brīvība. Mēs lūdzam, lai tas vienumēr tā turpinātos! Tāpat pateicamies, ka Latvija vēl joprojām ir brīva valsts. Mēs pateicamies, ka arī tur, mūsu tēvzemē, ir ticības brīvība. Slava Dievam par to! Dodamies no karogu laukuma uz brokastīm. Atskan dziesma: *“Pateicību pienesam tev, Kungs, visa devējam! Tu dod maizi dienišķo, Nāc mēs lūdzam, svētī to!”* Patiesi mūsu sirds pilda pateicība par dienišķo maizīti. Brokastīs baudām gardas auzu pārslas un Pētera Aļes izcepto rupmaizi, kuru viņš ir atkal atvedis no Čikāgas, kā viņš to ir darījis daudzus gadus. Ir arī maizei uzgriežamie: siers, šķiņķis un desu šķēles. Kafija ir karsta un apelsīnu sula ir atspirdzinoša.

No kreisās: Saimnieks Ralfs Augstroze ar palīgiem dzīves biedri Silviju, Ēriku un Nik Stūrmaņiem Foto: Pēteris Aļe

Pirmais Kongresa dienu sarīkojums bija: “Rīta svētbrīdis” kurā runāja Gatis Ķeris, Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes kopējs un arī Kongresa mandātu komisijas loceklis. Viņš runāja par tematu: “Slavē to Kungu!” Gatis mums atgādina, ka mūsu sūtība kā Dieva bērniem ir, dziedāt Dievam slavas dziesmas. Mēs, svētbrīža dalībnieki, ņemam pie sirds Gata mudinājum. Pēc svētbrīža, Sarmas Aļes vadībā visi dalībnieki vienojamies kopdziedāšanā. Sarma ir izvēlējusies visas dziesmas no Guntas Plostnieces 1998. gadā izdotās jauniešu dziesmu

grāmatas: “Jaunā Dziesma” Starp citu dziedam, *Melody Green* dziesmu “*Brīnišķīgs ir Glābējs*”, kuru latviski tulkojis Viktors Baštiks. Tās vārdi ir: *Kad reiz troņa priekšā, Vaigs Tavš redzams kļūs. Būt pie Tevis, tur mans Jēzu, laime būs! Debess Tēvs, Tev slava, ka Dēlu devis mums. Pie gaismas šē citus vest ir mūsu uzdevums.*”

Dziedāšanai seko mans referāts: “Amerikas latviešu baptistu darbs 75. gadu gājumā.” Īsumā piešķāros tam, ko Dievs ir darījis caur mūsu Apvienību, lai apliecinātu Jēzus Kristus evaņģēliju tautiešiem šeit ASV un palīdzētu: “Latvijas baptistu draudžu savienībai” pasludināt Jēzu Kristu, Latvijā. Arī mans referāts ir atrodams šajā *Kristīgās Balss* numurā. Referatam seko īss starpbrīdis, kurā klausītājiem ir izdevība izstiept savas kājas un baudīt tasi kafijas un cepumus. Tad seko grupu pārunas! Stap jautājumiem ir jautājums, kurš aicina referāta klausītājus uzskaitīt trīs lietas, kuŗas ALBA ir labi darījusi pagājušos 75. gados. Pārrunu grupām seko garšīgas pusdienas un pēc tam, - pirmā no divām Kongresa sēdēm. Kogress arī ir īsumā aprakstīts šajā *Krstīgās Balss* numurā. Pēc kongresa sēdes seko Jura Alksnīša: “Saultrieta svētbrīdis”, viņam runānot

Komandants Juris Alksnītis

Foto: Pēteris Aļe

par tematu: "Pielūdz To Kungu!" Tas būs nākošā *Kristīgā Balsī!*

Dodamies uz karogu laukumu un novelkam karogus, Pie karogu novilkšans dziedam: "Par tevi dzimtene, Tu dārgā tēvzeme, Es dziedu nu. Tu senču lolojums un mūža piederums, Viss gravas, kalni mums, nes

Ugunskura vadītājs Gatis Ķeris

Foto: Pēteris Alje

sveicienu." Otrais pants skan braši un spēcīgi: "Kungs mūsu Tēvu Dievs, Mēs brīvi zināmies, caur Tevi nu; Še dzidrais, brīvais gaiss, Kur skumju grūtums gaist, Sirds Tavā slavā kaist: Mums ķēniņš Tu! Turpat blakus karogu laukumam sakrauts ir ugunskurs. Ugunskura programmu vadīja Gatis Ķeris. Pēc ugunskura aizdedzināšanas sākam programmu ar tradicionālo ugunskura dziesmu: "Ugunskurs spīd mežmalā..." . Gatis kavējas atmiņās par pagātnes notikumiem ALBA nometnēs. Kā tas vienmēr bijis, Gata vadītos ugunskuros netrūkst joku un ir arī smiekli.

2. Sestdienas rīts, otrās Kongresa dienas rīts, atkal uzaust gaisš un saulains. Pēc karogu uzvilšanas un brokastīm nāk atkal rīta svēbrīdis, kurā runātājs, Ralfs Augstroze, runā par tematu: "Beigas un sākumi - Pateicieties Tam Kungam!" Arī viņa devums ir šajā: *Kristīgā Balsī*. Seko kopdziedāšana, šoreiz Dr. Ritas Pencs vadībā. Dziedam iemīļotās dziesmas no tā sauktās: "Pirmās Draudžu dziesmu grāmatas", kuru ALBA izdeva jau 1952. gadā, tikai gadu pēc tās dibināšanas. Otrā dziesmu grāmata, Zilā dziesmu grāmata, tika izdota divdesmit gadus vēlāk, 1973. gadā. Kopdziedāšanai seko Bībeles apcere, kurā runā Pēteris Alje no Čikāgas. Tēmatš viņa pārdomām nāk no Pāvila vēstules efeziešiem 2:4a: "Bet Dievs,

bagāts būdams žēlastībā..." Viņa Bībeles apceri mēs atradīsim arī nākošā: *Kristīgā Balsī*. Pētera Aljes Bībeles apcerei seko starpbrīdis un tad grupu pārunas par Dieva bagātīgo žēlastību, kura mūs ir atpestījusi.

Pēc grupu pārunām nāca ALBA kora apvienības sēde Guntas Plostnieces vadībā. Tai sekoja ALBA kongresa otrā sēde. Šajā šēdē saliekam kolekti: "ALBA mūsu kalpošanas apvie-nībai" kas sanāca: \$2,640.- . Paldies nākas visiem dāsniem ziedotājiem! Seko vakariņas, Vakara junda un Kongresa beigu svētrīdis ar Svēto vakarēdienu. kas ir Pētera Aljes izkārtotumā. Pēteris iesāk Svētrīdi ar Bībeles lasījumu no Jāņa evaņģēlija 6: 35-40: " Es esmu dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tam nesalks un kas Man tic tam neslāps nemūžam,..." Vakarēdiena svētrīdī mēs atminējāmieš Kristus upuŗa nāvi pie krusta, kur Viņa miesa tika lauŗta un Viņa asinis izlietas, lai mēs atrastu pestiŗšanu. Dalībnieki dziedāja: "Lauz dzīvības maizi, Kungs, man arī nu..." Piedalījās šajā svētrīdī arī māc. Dr. Pauls Barbins, lūdzot par maizi un māc. Dr. Uldis Ukstiņš, lūdzot par biķeri. Pavadiŗjumus izpildiŗja Sarmīte Alje .

3. Svētdienas rītā visi Kongresa dienu dalībnieki varēja mazliet ilgāk pagulēt, jo karogu uzvilšanas bija vēlāk nekā iepriekšējās divas dienās. Brokastis svētdienā ir seviŗķi gardas ar marinētu lasi un maizes ar augļu sacepumu. Dziedātāji devās uz kora mēģināŗjumu Kongresa diekalpojuma un pārejie brokastotāji varēja vēl baudīt treŗšo kafijas tasi.

Dievkalpojums sākās ar Sarmītes Aljes skanīgo prelūdiŗju, kurāi sekoja dievkalpojuma vadītāja

Ēŗģelniece un pianiste Sarmīte Alje

Foto: Pēteris Alje

Pētera Aļes ievada vārdi, aicinot visus slavēt mūsu Dievu. To darījam ar kopdziesmu: “Teici To Kungu to godības Ķēniņu svētu!” Kopdziesmai sekoja sveiciens no mācītājas Gijas Galiņas no kaimiņu, Filadelfijas latviešu ev. lut. Svētā Jāņa draudzes. Draudze bija atlikusi savu dievkalpojumu lai tās

Mācītāja Gija Galiņa

Foto: Andrejs Kalnmals

locekļi, kuri vēlējās, varētu piedalīties mūsu jubilejas kongresa dievkalpojumā. Paldies kaimiņiem par to!

Mācītājas sveicienam sekoja Bībeles lasījums no ALBA sekretāra Jura Alksnīša, lasot simto Psalmu, kas iesākas ar vārdiem: “Gavilējiet Tam Kungam visa pasaule! Kalpoiet Tam Kungam ar prieku! Nāciet Viņa vaiga priekšā ar gavilēm! (Psalms 100:1-2) Tad dziedāja apvienots koris no ALBA draudzēm, Guntas Plostnieces vadībā. Koris dziedāja: “Slavas dziesma!” (G. Banof and F. Hernandez) Kora dziesmai sekoja atkal Bībeles lasījums no ALBA padomes locekles Ritas Pencses. Viņa lasīja no Pāvila 1. vēstules korintiešiem 15:51-58. Tad Benitas Ukstiņas (1940. 22. maijā – 2025 gada 3. maijā) piemiņai viņas vidējā meita Astrīda Rudolph dziedāja: “Brīnišķīgs ir Glābējs” (Melody Green). Benita, starp citu, bija ALBA mūsu kalpošanas apvienības vadītāja un pie ALBA padomes, palīdzības darba pārzine.

Piemiņas dziesmai sekoja māc Dr. Paula Barbina lūgšana un tad kopdziesma: “Slava un mūžīgs gods!” Svētos Rakstus no Lūkas evaņģēlija 24:44-49a lasīja ALBA ilgadīgais kasieris Ģirts Stūrmanis. Pēc Svētajiem Rakstiem runāja māc. Dr. Pauls Barbins. Viņš runāja angļu valodā: “We are Witnesses!” Arī vairāki Bībeles lasījumi bija angļiski. Tad klausījamies čello solo: “\” kuru spēlēja Linda Aļe-Murphy. Seko ziņojumi un dāsna kolekte LBDS svētdienskolu apvienībai, kas sanāca \$2, 234.-

Koris dziedāja Sarmītes Aļes vadībā: “Mans patvērums” (teksts no 91. Psalmā – (Joyce FREUD) Svētos rakstusa lasīja dievkalpojuma vadītājs. Tie bija 103. Psalmi 1-5, 17-22, kas ir šo Kongresa dienu virstemats. Svētrunu tad sacīja māc. Dr. Uldis Ukstiņš: “Slavēt ! Pateikties! Pielūgt!” Svētruna beidzās ar vārdiem: “Mūsu slavas dziesmas un mūsu lūgšanas izsauc pateicības upuri, kuru noliekam uz Tā Kunga altāra. Tā atkal saka Psalmist: “Upure Dievam pateicību un tā maksā Visaukstākam savus solījumus!” (Psalms 54:14) Mēs no sirds Dievam pateicamies par tiem 75. gadiem kurus Viņš ir ļāvis mums strādāt un kalpot. Mēs pateicamies par mūsu Apvienības draudzēm, nometnēm: draudžu, bērnu, jauniešu un Mazo nometni. Mēs pateicamies par kongresiem un Dziesmu dienam. Mēs pateicmies par visiem tiem uzticīgajiem darbniekiem kuŗi ir tagad Mūžībā. Un. Protams, l mēs pateicamies par katru vienu no jums, kuri vēl kalpojat šodien. Mēs Slavējam Dievu! Pielūdzam Viņu un Pateicamies Viņam. “Teici to Kungu mana dvēsele un viss, kas manī, Tavu Svēto Vārdu - Teici to Kungu mana dvēsele un neaizmirsti ko Viņš tev laba darījis!” (Psalms 103:1-2)

Svētrunai sekoja kora dziesma ko diriģēja Ralfs Augstroze. Tā bija: “Zvaigžņu dziesma” (J. Ezeriņš). To viņš arī diriģēja LBDS rīkotajos, nupat notikušajos, 100. gadu jubilejas Dziesmu svētkos, Jelgavā. Tajos kā diriģente piedalījās arī Gunata Plostniece. Mūsu ALBA jubilejas svētku dievkalpojums nobeidzās ar kopdziesmu: “Pilnas rokas paceldams” un Svētīšanas vārdiem no ALBA priekšsēža. “Kunga Jēzus Kristus žēlastība, Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība, lai ir un paliek ar jums visiem.” Svētku dievkalpojums ir pulcinājis dāsnu dievlūdzēju pulku, piepildot visus dievnama solus.

Pēc dievkalpojuma baudam garšīgas pusdienas,

tradicionālo 'falšo zaķi' (*meat loaf*) ar piedevām. Ir arī izcilas latviskas svētku tortes, par godu 75. gadu ALBA jubilejas svinībām, kuŗas ALBA'i ir uzdāvinājusi Inta Grunde no luterāņu draudzes. Viņai par tām sirsnīgs paldies! Vēl pēc pusdienām,

tie kuŗi vēlējās, varēja noskatīties video izvilkumus no LBDS rīkotajiem 100. gadu jubilejas Dziesmu svētkiem, Jelgavā.

Tad, pēc video filmas, pucējamies karogu laukumā!

Karogu novilkšana. Pie ASV karoga Frīcis Ukstiņš un Inta Gulbe. Pie Latvijas Karoga Nik un Ērika Stūrmaņi. Vidū Andrejs Kalnmals.

Foto: Ralfs Augstroze

Atskan pavēle: “Karogiem mierā!” To dod Andrejs Kalnmalis, ilgadīgā ALBA draudžu nometnes komandanta, nelaiķa Rūda Kalnmaļa vecākais dēls. Šo Kongesu dienu komandants, Juris Alksnītis, ir jau aizceļojis uz lidlauku, dodoties atpakaļ uz mājām Bostonā. Lēnam tika novilkti un salocīti Latvijas un Amerikas karogi. Visu sirdis pilda pateicība par pavadītām 75. gadu ALBA jubilejas kongresa dienām. Dzirdam novēlējumus: “Uz tikšanos nākošā gadā!” Rītdiena protams ir mūžīgā Dieva rokās, bet nākošās ALBA Kongresa dienas ir jau nospraustas, 2026. gadā no 14. līdz 16. augustam. Ja tas Kungs tā gribēs, tiksimies tad!

ALBA priekšsēdis māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Ziedi kongresa dienas diekalpojumā māc. Fr. Čukura, Martas Čukuras un Kārļa Augstrozes piemiņai

Foto: Andrejs Kalnmalis

AMERIKAS LATVIEŠU BAPTISTU APVIENĪBAS

75. gadu jubilejas kongresa darba sēdes

2025. g. 15. un 16. augustā

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

I

Kongresa delegāti iesāk ALBA 75. gadu Jubilejas Kongresa pirmo sēdi dziedot; ***“Lai slavējam Dievu par radīšanu. Par Tā vareno spēku un gādāšanu...”*** Kopdziesmai seko ALBA priekšsēža ievada vārdi: *Teici To Kungu, mana dvēsele un viss kas manī, Viņa svēto Vārdu! Teici to Kungu mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev laba darījis!* (Psalms 103:1-2)

“Apsveicu Jūs sākot mūsu ALBA 75. gadu Jubilejas kongresu ar virstēmatu: “Slavēt!, Pateikties! un Pielūgt!” Mēs esam sanākuši, lai slavētu Jēzu Kristu. Mēs esam sanākuši, lai pateiktos mūsu Kungam un lai Viņu no sirds pielūgtu.

Mēs esam sanākuši lai pateiktos Kungam Jēzum Kristum par 75. ražīgiem, žēlastības gadiem kurus Viņš mums kā Amerikas latviešu baptistiem ir devis strādāt Viņa vīna kalnā, darboties Viņa evaņģēlija labā. Par to esam runājuši un domājuši jau šodien, mūsu Kongresa dienas iesākot, un turpināsim to darīt nākošajās divās Kongresa dienās. Ar šo Kongresu nobeidzās garš, ražīgs un Dieva svētīts,

ALBA darbības posms. Tās ir zināma veida beigas! Bet ar šo jubilejas Kongresu mūsu Apvienībai, ALBA, iesāksies jauns darba posms. Tas ir tādēļ, ka mūsu pārzināšanā nāks ļoti dāsns mantojums, ar kuŗu daudzus gadus mēs kā ALBA varēsim turpināt darbus, kuŗus esam gadu desmitus darījuši. Ar līdzekļiem, kuŗi nāks mūsu rokās, ja to tā mēs vēlēsimies, mēs varēsim kalpot mūsu Kungam pat tad, kad vairums no mums vairs šeit nebūsim. Tā ir Dieva pārsteidzošā žēlastība! Par to mums būs Viņam pateikties un Viņu slavēt.

Arī man pašam šis Kongress nobeidz vienu dzīves posmu, un man sākas jauns dzīves posms. Pirmo reiz gadu desmitos šeit nav vairs man blakus mana ilggadējā dzīves biedre, Benita, ar kuru biju precējies 57 gadus. Vairāk kā 50 no tiem mēs darbojāmies ALBA draudzēs un ALBA labā. Viņa bija mana labā roka visos manos darbos! Viņa bija ilggadēja ALBA māsu vadītāja un beidzamos gados ALBA padomē - palīdzības darba pārzine. Draudzēs Benita bija pianiste, ērģelniece, koŗa diriģente, svētdienskolas skolotāja un arī māsu pulciņu vadītāja.

Pirms kādien trīs mēnešiem, pēc grūtām čiešanām, Dievs viņas 3. maijā aicināja Savās mūžīgajās mājās. Šādas sirds sāpes, ko nes šķiršanās no mīļajiem, esat jutuši jūs daudzi. Katru gadu ALBA kongresos mēs esam pieminējuši tos, kuŗi no mums aizgājuši Mūžībā. Paliek dzīvē liels robs un tukšums. Bet ar ticības skatu mēs lūkojamies rītdienā, kad ar saviem mīļajiem mēs atkal tiksimies Debesīs, kur valda Jēzus Kristus. Viņam ticēja un pieķērās Benita, Jēzum Kristum, kuŗš ir Augšāmcelšanās un dzīvība.

Dzejniece Liesma, Otīlija Baštika saka: “Tavās rokās ir sākums un beigas. Tavās rokās ir alga un sods. Tādēļ mūžīgi eju bez steigas, Jo šī apziņa mieru man dod. Visu nevar nedz iedomas spējas, Visu nespēj, nedz griba, ne prāts. Krāšņi augs tikai tas, ko ir sējis, tikai tāds, kuŗam līdzī Tu nāc!” Gribu sacīt par Benitu, ka krāšņi augs tas ko viņa savā dzīvē sēja Tā Kunga druvā. Tas krāšņi augs vēl ilgi pēc viņas aiziešanas!”

Priekšsēža ievada vārdiem seko lūgšana, kuŗu saka mācītājs Dr. Pauls Barbins. Pēc lūgšanas dzirdam Kongresa mandātu komitejas ziņojumu, ka Kongresa delegāti no ALBA draudzēm, no ALBA padomes un darbniekiem ir 17. Tie ir tiesīgi noturēt šo jubilejas Kongresu. Tika apstiprināts Kongresa prezīdijs: Ģirts Stūrmanis un Uldis Ukstiņš. Tika apstiprināti arī Kongresa sekretāri: Pēteris Alļe un

Kongresa sekretāri Juris Alksnītis un Pēteris Alļe

Foto: Andrejs Kalnmals

Juris Alksnītis. Tad seko LBDS sveiciens mūsu Kongresam ko rakstījis LBDS bīskaps Kaspars Šterns. Sveicienu nolasa sekretārs Pēteris Alļe. Tad

Kongress nosūta sveicienu Latvijas baptistu draudžu savienībai, Pasaules baptistu savienībai (BWA). Brazīlijas latviešu baptistu apvienībai, Rinkonas misijai - Bolīvijā, Kenijas misijai - Afrikā un “North Athens” baptistu draudzei. Šī draudze caur gadu desmitiem ir atbalstījusi caur ALBA, LBDS darbu Latvijā.

Pēc sveicieniem, kā to daŗām katru gadu, pieminam tos ALBA draudžu un arī šogad, bijušo draudžu locekļus, kuri ir pārcēlušies Debesu Mājās pagājušajā kongresa gadā. Priekšsēdis lasa no Jāņa Atklāsmes grāmatas: “Es dzirdēju balsi no Debesīm sakām: “Raksti! Svētīgi mirušie, kas mirst iekš Tā Kunga no šā brīža, tā tiešām saka Gars, lai tie atdusas no savām pūlēm, jo viņu darbi tos pavada!” (Jāņa Atklāsmes grāmata 14:13) Pagājušā ALBA Kongresa gadā no mums ir šķīrušies: no Bostonas draudzes: Gunta Hiršs, 2024. gada 19. decembrī – 83. gadu vecumā, no Bukskauntijas draudzes: Valdis Ķeris, 2024. gada 7. septembrī - 80. gadu vecumā un Benita Ukstiņa, 2025. gada 3. maijā - 84. gadu vecumā, no bijušās Klīvlāndes draudzes: Rasma Klipsons, 2025. gada 15. februārī, - 90. gadu vecumā, no bijušās Toronto draudzes: Žanis Gertners, 2024. gada 29. novembrī 100. gadu vecumā Viņus pieminot, kongresa delegāti dzied piecēlušies: “Vaigu vaigā Pestītāju...”. Dziesmai seko lūgšana, ko saka Pēteris Alļe.

Pēc aizgājēju pieminēšanas tiek apstiprināti “balsu skaitītāji.” Ruta Ķeris un Inta Gulbe. Tad tiek pieņemts ALBA 2024.gada Kongresa protokols, kā uzrakstīts. Pēc protokola pieņemšanas tiek pieņemta šī gada Kongresa darba kārtība.

Kongresa darba kārtība iesākas ar ALBA darbnieku ziņojumu pirmo daļu. Visi kongresa ziņojumi būs šī gada, 2025. gada, ALBA kongresa protokolā. Ziņotāji ir sekojošie: a) ALBA sekretārs – Juris Alksnītis. Viņš ziņo arī par palīdzību Kenijas misijai, b) ALBA kasieris – Ģirts Stūrmanis c) ALBA priekšsēdis un pārstāvis pie Pasaules Baptistu savienības - māc. Dr. Uldis Ukstiņš d) ALBA vice-priekšsēdis/ tīmekļa lapas redaktors - Pēteris Alļe. e) ALBA revīzijas komisijas pārstāve – Inta Gulbe.

2) Pēc ziņojumiem nāk ALBA padomes vēlēšanas.

Pārvēlāmi ir: Pauls Barbins un Rita Pence. Viņi tika atkal uzstādīti un ievēlēti ALBA padomē. Tika arī apstiprināta padomei: "ALBA māsu darbības apvienības" pārstāve Linda Aļle – Murphy. Ar Benitas Ukstiņas aiziešanu mūžībā, Linda Aļle – Murphy tika no māsām uzstādīta, Benitas vietā, par māsu pārstāvi ALBA padomē. Pārejie padomes locekļi ir: Pēteris Aļle, Juris Alksnītis, Ralfs Augstroze, Ģirts Stūrmanis, Gunta Plostniece un Uldis Ukstiņš.

ALBA Revīzija komisijā pārvēlama bija Inta Gulbe. Viņa tika atkal uzstādīta un ievēlēta Revi-zijas komisijā. Ar Lindas Alles - Murphijas ievēlēšanu padomē, viņas vietā tika uzstādīta un ievēlēta Gunta Tighe. Revīzijas komisijas trešā locekle ir Ruta Ķeris. Pēc Revīzijas komisijas vēlēšanām tiek apstiprināts ALBA pārstāvis pie: "Pasaules baptistu savienības (BWA), ALBA priekšsēdis, māc. Dr. Uldis Ukstiņš.

II

A) Amerikas latviešu baptistu apvienības 75. gadu jubilejas kongresa otrā sēde sākas sestdien 16. augustā, plkst 2:30 pēcpusdienā, ar kopdziesmu un lūgšanu. Tad delegāti apstiprina ALBA 2026. gada Kongresa dienu rīcības komiteju. Delegāti nolemj nākošā gada Kongresa dienas turēt no 14. līdz 16. augustam, Bukskauntijā, Kongresa dienu komitejas apstiprināšanai seko ziņojumi no ALBA draudzēm: Bostonas - Juris Alksnītis, Bukskauntijas - Gatis Ķeris, Čikāgas –Pēteris Aļle, Filadelfijas – Ģirts Stūrmanis No ALBA bijušajām draudzēm, Klīvlāndes un Toronto draudzēm ziņojumi nebija.

Draudžu ziņojumiem seko ALBA zaru pārstāvju ziņojumi. No Koru apvienības ziņo Koru apvienības vadītāja Gunta Plostniece. Viņa galvenokārt stāsta par šī gada svētīgo Koru apvienības rīkoto Dziesmu dienu, Bostonā. Par to apraksts ir šī gada otrā *Kristīgās Balss* numurā. Gunta pateicās Bostonas draudzei, ar priekšnieku Juri Alksnīti un viņa ģimeni, par viņu pašizlīdzīgo darbu Dziesmu dienas sarīkošanā. No: "ALBA Māsu darbības apvienības" ziņo Linda Aļle -Murphy. Viņa uzsver palīdzību, ko ALBA māsa ir sniegušas LBDS māsām un arī atbalstu caur mācītāju Pēteri Eisānu - Ukrainai.

Nākošajā Kongresa daļā ir ALBA darbinieku ziņojumu

otrā daļa: a) ALBA evaņģelizācijas fonda pārzinis – Ralfs Augstroze b) ALBA laikraksta *Kristīgā Balss* redaktors – Pēteris Aļle. *Kristīgās Balss* redakcijas kolēģijā ir: Pēteris Aļle, Enoks Biķis, no Latvijas un māc. Dr. Uldis Ukstiņš c) ALBA Dr. Jāņa Plostnieka piemiņas stipendija fonda pārzinis - Pēteris Aļle. Zinojumiem seko jautājumi, piezīmes un to pieņemšana.

Kongress nobeidzas ar Kases un budžeta jautājumiem. Esam pateicīgi mūsu ilggadējam kasierim Ģirtam Stūrmanim par viņa uzticīgo, gadu desmitiem ilgo, kalpošanu. Pagājušā, 2024. gadā, ALBA kasē tika ieņemts \$95,301 un izdots \$102,491. Šajā lielajā summā ir ieskaitīts \$30,000 novēlējums Apvienībai no Bukskauntijas draudzes locekles, Ausmas Jaunzemes Murphy. Viņai par šo dāsno novēlējumu nākas sirsnīgs paldies! Uz LBDS aizsūtīts 2024. gadā tika ap \$70.000, uz Rinkonu ap \$9,000, uz Keniju nosūtījām kadus \$2,500. Caur Vispasaules baptistu savienību dažādiem palīdzības mērķiem nosūtījām 2024. gadā, ap \$1,700. Sīkāku atskaiti atradīsiet ALBA kasiera ziņojumos ALBA 2025. gada kongresa protokolā.

Kasieris Ģirts Stūrmanis

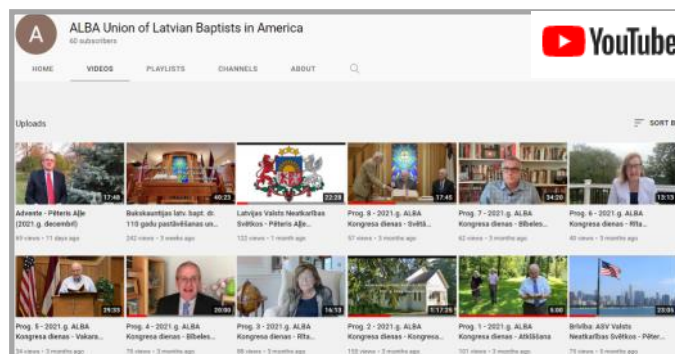
Foto: Pēteris Aļle

ALBA budžetu nakošam gadam nosprauda Kongresa delegāti, kā to darām jau vairākus gadus, tikai: "Apvienības kontam". Tas ir \$3,150 un satur atbalstus: Kongresa dienām, *Kristīgai Balsij*, "Pasaules baptistu savienībai" (BWA) un ALBA darbvedībai. Pārejie ALBA izdevumi, evaņģelizācijai un Palīdzības darbam būs saskaņoti ar ziedojumiem: LBDS, Rinkonai, Kenijai un citam vajadzībām.

Nobeidzām šī gada Jubilejas kongresu ar dziesmu: "Vēl darba daudz ir ko strādāt" un lūgšanu. Dziesmas laikā salikām kolekti: "ALBA mūsu darbības apvienībai". Kolekte sanāca \$2,040 ! Tā ar šo dāsno ziedojumu, kopdziesmu un lūgšanu beidzām vēl vienu svētīgu ALBA kongresu. Pateicība mūsu Kungam par to!

Māc Dr. Uldis Ukstiņš, ALBA priekšsēdis

ALBA YouTube KANĀLS

<https://www.youtube.com/@latvianbaptist>

SLAVĒJIET TO KUNGU!

Rīta svētbrīdis

2025. g. 15. augustā

Gatis Ķeris

Gribu dalīties līdž ar dažām domām par diviem jautājumiem - kāpēc mēs slavējam Dievu un kā mēs slavējam Dievu. Mēs, kā kristieši slavējam Dievu jo Viņš ir cienīgs saņemt mūsu slavu. Viņš ir visspēcīgš, visvarens, žēlastības pilns Dievs, kas ar savu lielo mīlestību pret mums ir dāvinājis mums pestīšanu caur Jēzu Kristu. Psalmists saka ka "Liels ir tas Kungs un augsti slavējams" un "Visl kam vien ir dvaša, teiciet to Kungu". Dievam pienākas mūsu slava, jo Viņš ir svēts un taisns Dievs.

Slava mūs paceļ pāri mūsu ikdienai- tas iaved mūs Dieva tuvumā. Mēs labāk saredzam Dievu visā savā būtībā. Dieva slavēšana palīdz mums labāk izjust Viņa lielo mīlestību pret mums, mēs drošāk apzināmies ka Viņš ir ar mani un vada mani ikdienas.

Kā mēs slavējam Dievu? Visa mūsu dievkalpošana ir Dieva slavēšana-gan dziedāšana, lūgšana ,upuņu ziedošana un Dieva Vārdu klausīšanās, bet gribēju

Foto: Pēteris Alje

drusku padomāt par dziedāšanu. Svarīgākais nav cik laba ir mūsu balss, bet vai mūsu dziedāšana nāk no sirds. Vai mūsu sirdī ir vēlēšanās pagodināt Viņu un augsti pacelt Viņa Vārdu. Jo Dievs skatās uz mūsu sirdi, un ne - cik labi mēs varam noturēt melodiju. Mēs nevaram būt kā farizeji, par ko Jēzus teica-"Tie godā mani ar savām lūpām, bet viņu sirds ir tālu prom no manis".

Cik daudz mēs domājam par dziesmas vārdiem - jo vissvarīgākā daļa no garīgās dziesmas ir vārdi, kas runā par vienu aspektu no Dieva. Par Viņa varenību, žēlastību vai vadību mūsu dzīvē. Daudzreiz mēs tiekam aizrauti ar melodiju un aizmirstam par dziesmas vārdiem. Kad visa draudze kopīgi dzied, Dievs mājo mūsu vidū. Arī, ja koris jeb solists dzied, mēs varam domāt par vārdiem un arī baudīt skaisto melodiju un kopīgi ar viņiem slavēt to Kungu.

Bet ja slimība jeb nespēks attur mūs no dievkalpojuma apmeklēšanas, kā mēs varam slavēt Dievu? Ir labi, kad lūdzam Dievu mājās, iesākt mūsu lūgšanu ar Dieva slavēšanu. Dienas sākumā mēs varam tūlīt vērst mūsu domas uz Jēzu, pateikties Viņam ka Viņš ir ar mani šodien,ka Viņš mani vadīs un pasargās un tas mūs iestiprina visai dienai.

Arī - mūsu prātā bieži skan kāda melodija no dziesmas ko mēs esam dzirdējuši un dzirdot šo dziesmu un domāt par dziesmas vārdiem ir arī veids kā mēs vienatnē slavējam Dievu. Tā kā Dieva slavēšana ir mums pieejama katrā brīdī.

Dievs vēlas, lai mēs Viņu slavējam ar visām mūsu emocijām. Mums būs slavēt Viņu no visas sirds, no visas dvēseles, ar visu savu prātu un ar visu savu spēku. Vecā Derība vairākās vietās runā par roku pacelšanu Tam Kungam. Mēs, latviešu baptisti neesam pieraduši to darīt, bet ir draudzes, kur tas ir praktizēts, kā daļa no dievkalpošanas. Roku pacelšana var nozīmēt nodošanu, un paļāvību Dievam. Tas ir veids, kā mēs varam arī fiziskā veidā, lietot mūsu rokas Dieva slavēšanā. Bet arī tam vajag nākt no sirds, un tas nevar būt tikai rituāls.

Katrs kristietis slavē Dievu savā veidā, kas palīdz viņam labāk izjust Dieva tuvumu. Un mūsu slavēšana šeitān zemes virsū palīdz mums sagatavoties mūsu debesu mājām kur mēs slavēsim mūsu Kungu un Pestītāju Jēzu Kristu mūžīgi mūžam.

Gatis Ķeris

BEIGAS UN SĀKUMI—PATEICIES TAM KUNGAM!

Rīta svētbrīdis

2025. g. 16. augustā

Ralfs Augstroze

Kopdziesma: *Jēzus vārdā ej un dari* – Raivo Bitenieka teksts, Imanta Mežaraupa mūzika

Daži panti no Salamana Mācītāja 3. nodaļas: "Ik vienai lietai ir savs nolikts laiks, un ikkatrai nodomātai lietai zem debesīm ir savs laiks ... laiks dzimt un laiks mirt, laiks stādīt un laiks plūkt stādus ... Visu viņš darījis jauku tā īstajā laikā! Pat mūžību viņš tiem ielicis sirdī ... Un, ja cilvēks ēd, dzer un rod prieku visos savos pūliņos, tad tā ir Dieva dāvana. Zinu, ka viss, ko Dievs dara, pastāvēs mūžam, tam nevar ne pielikt, ne atņemt – Dievs tā ir darījis, lai tie bīstas Viņa. Kas ir bijis, jau atkal ir; kas būs, jau ir bijis – un Dievs lūko pēc pagājušā."

Apustuļu darbi 16:9 - "Naktī Pāvilam parādījās redzējums: kāds Maķedonijas vīrs stāvēja un lūdza viņu, sacīdams: 'Nāc uz Maķedoniju un palīdzi mums!'"

levads

Ja mēs esam godīgi paši pret sevi, tad ir brīži, kad sajūtam, ka kāda dzīves vai kalpošanas nodaļa tuvojas noslēgumam. Pazīmes var būt ļoti smalkas – resursu pārdale, apstākļu maiņa, sajūta, ka Dievs mūs gatavo jaunam ceļam. Bet tās var būt arī acīmredzamas un taustāmas – spēku

Foto: Autors

samazināšanās, mazāk cilvēku, kas dalās darbā, iespējas, kas kādreiz bija bagātīgas, tagad kļūst retākas.

Šādos brīžos mūsu sirdis bieži ir pilnas ar jauktām sajūtām. Mēs esam pateicīgi par to, kas padarīts, bet jūtam arī nenoteiktības smagumu par to, kas būs tālāk. Un tad Salamana mācītāja 3. nodaļas, 1. panta vārdi iegūst īpašu nozīmi: "Ik vienai lietai ir *savs* nolikts laiks, un ikkatri nodomātai lietai zem debesīm ir *savs* laiks."

Laiki nav nejaušība. Tie ir Dieva ieplānoti brīži – laiks, kad Viņš kādu darbu aizved līdz pilnībai un tad maigi mūs gatavo nākamajam posmam. To mēs redzam Apustuļu darbu 16. nodaļā un 9. pantā, kad apustulis Pāvils, pašā kalpošanas uzplaukumā Mazāzijā, saņem redzējumu, kas viņu aicina uz Maķedoniju. Gars viņu pārorientēja – nevis tāpēc, ka kalpošana beigtos neveiksmes dēļ, bet tāpēc, ka Dievam bija prātā plašāks apvārsnis.

Šorīt, šo jauno dienu sākot kopā pārdomāsim patieso realitāti par kalpošanām, kas tuvojas Dieva ieplānotai pārejai – un teiksim kopā: "Pateicies tam

Kungam" gan par to, ko Viņš devis tagad, gan par to, ko Viņš dos nākotnē, lai Jēzus vārdā varam iet un darīt to, ko Viņš mums uztic.

1. Pateicamies Dievam par šo laiku

Apustuļa Pāvila darbs Mazāzijā uzplauka. Tika dibinātas draudzes. Ticīgie auga briedumā. Izraudzītie vadītāji pieņēma savu aicinājumu. Tas nebija mazs sasniegums – tā bija liecība par Dieva uzticību un Pāvila paklausību.

Arī mēs varam atskatīties uz to, ko Dievs ir darījis mūsu kalpošanā, ar dziļu pateicību:

- Jau 75 gadus dzīves ir mainītas.
- Evaņģēlijs ir sludināts ar spēku.
- Ticība ir audzināta gan jaunos, gan vecos.
- Strādnieki vairākās paaudzēs ir sagatavoti un izsūtīti tuvu un tālu.

Pat ja mums būtu tāda sajūta, ka šis posms tuvojas beigām, mūsu pirmajai reakcijai nevajadzētu būt raizēm vai nožēlai, bet gan pateicībai. Kā rakstīts 126. Dāvida dziesmā, 3. pantā, "Tas Kungs mums ir darījis lielas lietas, un mēs esam līksmi."

Ja Dievs mūs ir ļāvis būt par daļu no darba, kas nesis augļus Viņa valstībai, tad mums ir uzticēta svēta privilēģija. Un lai kas notiktu tālāk, neviens nevar izdzēst augļus, ko Dievs jau ir radījis mūsu vidū. Kā nupat lasījām no Salamana mācītāja, " ... viss, ko Dievs dara, pastāvēs mūžam, tam nevar ne pielikt, ne atņemt ... "

2. Dievs maina virzienu, lai paplašinātu savu darbu

Ievērojami ir tas, ka Apustuļu darbu 16. nodaļā Apustuļa Pāvila kalpošana *nebija* neveiksmīga – tā bija pat *ļoti* veiksmīga. Un tomēr Svētais Gars aizvēra noteiktas durvis. Divreiz šajā nodaļā ir teikts, ka Svētais Gars Pāvilu aizkavēja ieiet konkrētos apgabalos un *tad* nāca Maķedonijas redzējums – dievišķs aicinājums atstāt ļoti auglīgu lauku vēl lielākam uzdevumam.

Dažreiz Dievs dod zīmes, ka kāda nodaļa tuvojas noslēgumam nevis tāpēc, ka tā zaudējusi vērtību,

bet tāpēc, ka Viņa plāni pieprasa jaunu virzienu. Tas mums nav viegli, jo mēs bieži gribam turēties pie pazīstamā. Bet Dieva nodomi vienmēr ir plašāki nekā mūsu redzesloks. Vai mums kādam *bija* nākusi prātā ideja par gaidāmo neiedomājamo novēlējumu, par ko mēs vakar kongresā dzirdējām?

Ja redzam, ka mūsu pašreizējais darbs mainās – resursi pagaidām sarūk, iespējas kļūst citādas, vadības struktūras pielāgojas – tas var nenozīmēt norietu. Tas var nozīmēt, ka Dievs gatavo Savu darbu vairot tālāk un citādāk, nekā mēs spējam tagad redzēt.

Tāpat kā Pāvila aiziešana no Mazāzijas pavēra ceļu evaņģēlijam Eiropā, mūsu gatavība sekot Dieva vadībai var dot Valstības izplešanos tālāk par mūsu pašreizējo robežu un iespējas, kas pārsniedz jebkura cilvēka ieceres un saprātīgas cerības.

3. Mantojums nebeidzas

Ja nu šī sezona patiešām tuvotos noslēgumam, tas nenozīmē, ka stāsts beidzas. Pāvils fiziski aizgāja no Mazāzijas, bet darbība, ko viņš tur dibināja, turpināja augt uzticīgu cilvēku vadībā, kurus viņš bija sagatavojis.

Tas pats attiecas uz mums. Kalpošana var mainīt formu, tās struktūra var tikt pārveidota, nodaļa var aizvērties, bet augļi paliek. Jēzus Apustuļa Jāņa ev. 15. nodaļā, 16. pantā saka: "Ne jūs *mani* esat izredzējuši, bet es *jūs* esmu izredzējis un iecēlis, lai jūs ietu un nestu augļus, un jūsu augļi paliktu."

Tas, ko Dievs ir darījis caur mūsu darbu, nepazudīs, kad šī sezona beigsies. Garīgās sēklas, ko esam iesējuši, turpinās nest augļus – dažreiz vietās un veidos, kurus mēs šodien vēl nesaredzam, un varbūt pat šajā dzīvē neredzēsīm.

Tāpēc mēs varam skatīties uz pārmaiņu iespēju ar cerību: jo to, ko Dievs sāk, Viņš uztur, un to, ko Viņš uztur, Viņš vairo.

4. Gatavošanās jaunajai sezonai

Kad apustulis Pāvils redzēja Maķedonieti savā redzējumā, viņa reakcija bija tūlītēja un viņš sacīja: "Mēs tūdaļ sagatavojāties doties uz Maķedoniju, secinādami, ka Dievs mūs aicinājis tur sludināt evaņģēliju." (Apustuļu darbi 16:10)

Pāvils neignorēja Gara vadību. Viņš neturējās pie pazīstamā komforta. Viņš atpazīna Dieva nepārprotamo mājienu un rīkojās ticībā.

Mums jābūt tādai pašai gatavībai. Ja Kungs rāda zīmes, ka mūsu pašreizējā sezona varētu tuvoties beigām, mūsu laiks nav bēgt bailēs, bet gan sagatavoties nākamajam uzdevumam. Tas var nozīmēt:

- Stiprināt ticīgos, kas uzsāko darbu turpmāk turpinās.
- Apmācīt pēctečus, kas vadīs savā kontekstā.
- Meklēt skaidrību lūgšanās par vīziju, ko Dievs mums rāda.

Tas pats Dievs, kas bija uzticīgs šajā sezonā, būs uzticīgs arī nākamajā. Viņš mūs nepamet – Viņš mūs aicina ieiet jaunās plaujās, kur Viņa žēlastība jau darbojas.

5. Mūsu kopīgā atbildība turpmāk

Mēs neesam tikai *skatītāji* tam, ko Dievs ir darījis – mēs esam dalībnieki arī tajā, ko Viņš *grasās* darīt. Katrs brīdis šajā sezonā mūs ir gatavojis *nākamajam* posmam.

Mēs esam saņēmuši ticību, mācību un piemēru no tiem, kas strādāja pirms mums. Tagad mēs esam šī mantojuma pārvaldnieki. Kā apustulis Pāvils raksta savā otrajā vēstulē Timotejam: "Ko no manis esi dzirdējis daudzu liecinieku priekšā, to nodod uzticamiem cilvēkiem, kas būs spējīgi arī citus mācīt." (2. Timotejam 2:2)

Ja mūsu kalpošana tuvojas pagrieziena punktam, tad mūsu aicinājums nav tikai atcerēties pagātni, bet ar jaunu spēku un vīziju turpināt tās misiju. Kristus Lielā pavēle joprojām stāv spēkā: "Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas ... un redzi, Es esmu ar jums ik dienas līdz pasaules galam." (Mateja 28:19–20)

6. *Gaidot lielāku ietekmi*

Ir pilnīgi iespējams – un bieži tas ir Dieva veids –, ka tas, kas ir priekšā, būs ar plašāku ietekmi nekā tas, kas bijis iepriekš. Tas nenozīmē noniecināt pašreizējo laiku; tas nozīmē to godināt, būvējot uz tā pamata.

Pāvila paklausība Maķedonijas aicinājumam rezultējās draudžu dibināšanā Filipos, Tesalonikā, Berojā un Korintā. Viņa vēstules šīm draudzēm joprojām stiprina ticīgos visā pasaulē.

Ja mēs neturēsimies pārāk cieši pie tagadnes un ticībā iesim nākotnē, Dievs var mūsu nākamos soļus izmantot, lai dotu ražu, kas pārsniegs mūsu pašreizējās iedomu robežas. Balstoties uz to, ko mēs vakar dzirdējām, vai nešķiet, ka tieši tas pašlaik notiek arī mūsu vidū?

Noslēgums – Lai Dievam pateicība

Salamana mācītāja grāmatā 3. nodaļa mums atgādina, ka Dievs ir Kungs pār visām sezonām.

Beigas un sākumi, sēšana un pļauja, palikšana un iešana – viss ir Viņa pārziņā.

Ja redzam zīmes, ka tāda kalpošanas sezona, pie kā esam pieraduši varētu tuvoties beigām, mēs tad varam reaģēt ar pateicību, nevis ar nožēlu, vai ar bailēm:

Lai pateicamies tam Kungam par šī laika svētībām.

- Lai pateicamies tam Kungam par augļiem, kas paliek.
- Lai pateicamies tam Kungam par durvīm, ko Viņš drīz atvērs.

Un kopā būsim gatavi. Dievs, kas mūs svētījis līdz šim, nenolaidīs mūs nākotnē. Mūsu uzdevums ir Jēzus vārdā iet un darīt, iet ticībā, turpinot misiju, paplašinot evaņģēlija sasniedzamību un uzticoties, ka labākās Viņa stāsta nodaļas mums vēl ir priekšā.

Lai Kristus uz to mūs svētī un tagad, Jēzus vārdā iesim un darīsim!

YOU ARE WITNESSES OF THESE THINGS

ALBA 75. G. JUBILEJAS DIEVKALPOJUMA UZRUNA

Māc. Dr. Pauls Barbins

Then he said to them, 'These are my words that I spoke to you while I was still with you—that everything written about me in the law of Moses, the prophets, and the psalms must be fulfilled.' Then he opened their minds to understand the scriptures, and he said to them, 'Thus it is written, that the Messiah is to suffer and to rise from the dead on the third day, and that repentance and forgiveness of sins is to be proclaimed in his name to all nations, beginning from Jerusalem. You are witnesses of these things. And see, I am sending upon you what my Father promised; so stay here in the city until you have been clothed with power from on high.' (Luke 24:44-49)

This past spring, I was reading a book written by the Czechoslovakian priest Tomas Halik, in which he includes a thought that has stuck with me for these last several months. Priest Halik wrote this: "God's place is in the kingdom of the impossible." It is a "kingdom of absurdity," somewhere where a totally different logic applies than in this world."

Father Tomas continued to explain that in God's "kingdom of the impossible" there is an applied "logic of the paradox". That means that everything will be experienced differently than in our human world. So in God's kingdom "if you want to be

Foto: Pēteris Alje

bigger, then be the least”; “whoever loses his life will gain it”; “those who have will receive”. And, “the Son of the Most High is born in a stable and executed on a cross among felons: the dead come to life and the blind see.”

This realm of the impossible is where God dwells. A kingdom in which our human understanding is turned upside down, and a reality in which we are invited to live, to experience, to believe and trust in a new and unique way. God dwells in a kingdom that challenges our human way of thinking and being, and asks us to place our faith in a God of the new, the restored, and the unique. In God’s kingdom, we are invited to place our lives in the hands of our God for whom the unexpected happens, and for whom the impossible is possible.

In that encounter when the Risen Christ meets His disciples in Jerusalem we are reminded that our God is a God of the impossible. The Risen One appears to his disciples, leaving them started and terrified, wondering if that are seeing a ghost. Yet Christ responds to them in his usual way, asking them “why are you frightened” and “why do doubts arise in your hearts?”

The Risen Christ is reminding the disciples that for God nothing is impossible. He offers them proof that for God all things are possible as he shows them his hands and invites them to touch him and see. And if after this, should there be any doubt, fear, or question that God has resurrected Jesus from the dead, the Risen One invites them to share a meal together.

This is the way that God has always done things in the past when interacting with God’s children. God empowers Jesus to help overcome our human fears; to bring life to that which we consider to be dead; to create hope out of our doubts and newness out of our uncertainty. The One, who God raised from the dead, stands before his disciples showing them, once again, that for God nothing is impossible.

During this time with his disciples, Jesus reminds them of everything that has happened. He talks of his suffering, his death, his resurrection as a continuation of what God has always been doing for all of creation - bringing life and salvation to a needy and broken world.

The “impossible” has always been a part of God’s plan of salvation. Perhaps, in our understanding, God’s way of offering us life and gifting us with salvation may be considered odd or a bit out of the “out of the norm”. God’s plan of salvation is not the way we would set it up. We may even see God’s plan, full of struggle, challenges and even death, as an impossibility.

But once again, we are reminded that for God, our salvation, is possible.

How are we human beings able to wrap our heads around all of the “impossible being possible” and accept and believe God to be real and true in our lives? The Risen Christ is telling us how. Jesus invites us to look around and notice what God is doing in your life and in the lives of those who surround you. Look up, accept, take in, and be witnesses to all that God is doing.

On that day with the disciples, the Risen Christ offered himself as proof of God bringing life out of death. For the generations of faithful that have

followed, God has continued to enter into our lives by gifting us with experiences of the impossible.

Jesus helps his followers to notice God in their lives and He shares in all of those experiences that point to a God of the impossible. Things like repentance and forgiveness which are proclaimed in the name of Jesus to all nations in God's created world.

We experience and witness to all of the amazing things that God continues to bless our lives with: an unconditional and transforming love; relationships with others who care for us, pray for us, and desire for us all the same that God desires for us. We experience God in moments of joy, deep consolation; acts of faith, courage and steadfastness. God blesses us when we live in God's presence, even when we feel abandoned, alone, or forgotten. All of these moments – these experiences of the holy and sacred – which are often unfamiliar to a world disbelieving unfaithful world, are all possible to those who place their faith in God.

Christ calls us to be aware of, and to witness to, all those impossible gifts that God continuously offers to God's creation.

On this day, when we celebrate 75 years of ministry for the Latvian Baptist Churches in America, there sounds an invitation to be witnesses to God's love and action that has been experienced in our lives and in our world.

For a small, often unacknowledged, sometimes forgotten, and usually unnoticed community of believers, we Latvian Baptists, have witnessed a lot! God has done impossible things in our midst – repentance, forgiveness, salvation and love. We have also witnessed acts of courage, generosity, and steadfastness that has allowed ALBA's ministry to extended all to our sisters and brothers in Latvia and throughout the world.

We continue to hear of God doing the impossible in our American Latvian Baptist Association, and we know that our work in God's Kingdom has not come to an end. Perhaps we may have thought that this anniversary celebration would be the beginning of

the end, but in these days together we learn that God has more for us to do by reinvigorating and re-energizing us for the work of God's Kingdom.

But yet again, all that our small community of faith has, and continues to experience, is a continuation of all that God has done in raising Jesus from the dead. This is a continuation of what God has been doing in our seventy-five years. The Risen Christ said to his disciples: "see, I am sending upon you what my Father promised." One preacher this proclamation in this way: "the Holy Spirit has moved the church into areas in which it otherwise would not have gone and into activities in which it otherwise not have engaged."

For the Latvian Baptist Church in America, God is still inviting us to be witnesses to all of the impossible things that God has blessed us with. Our Risen Lord tells us: "You are witnesses to these things." And on this day we give thanks for all the impossible things we have witnessed as the ALBA community; and we pray that we may be alert and be courageous to witness even more of the impossible that our God is inviting us to experience.

Thanks be to God for all the "impossible" that has happened in our Latvian Baptist community, and for all of the "impossible" that is still to come.

Vasaras beidzamās puķes F

oto: Sarmīte Alje

SLAVĒT! .. PATEIKTIES!... PIELŪGT!

UZRUNA ALBA 75. G. JUBILEJAS DIEVKALPOJUMĀ

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Teici to Kungu, mana dvēsele, un viss, kas manī, Viņa svēto Vārdu! Teici to Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis! (Psalms 103:1-2)

Mēs esam pavadījuši divas jaukas 75. ALBA Kongresa dienas slavējot, pielūdzot un pateicoties tam Kungam. Pirmkārt, protams, mēs slavējam to Kungu par Viņa pestīšanas dāvanu, ka Kristus mirdams pie krusta koka Golgātā ir piedēvis mūsu grēkus un atvēris ir Debess vārtus tiem, kuŗi ticībā pie Viņa nākuši. Šajās Kongresā dienās mēs arī sevišķi pateicamies par tiem 75 gadiem kuŗus ALBA

ir varējusi kalpot Tam Kungam, izplatot evaņģēlija labo vēsti tautiešiem mūsu baptistu draudzēs šeit ASV, caur dievkalpojumiem, Dziesmu dienām, Nometnēm un Kongresa dienām. Tāpat slavēts ir tas Kungs, ka mēs esam varējuši sniegt palīdzīgu roku Latvijā, gan pirms gaŗiem komunistu gadiem un arī sevišķi pēc Latvijas otrās atbrīvošanas 1991. gadā. Mēs slavējam To Kungu arī, ka varējām palīdzēt evaņģēlija sludināšanā un materiālā atbalstā citās vietās pasaulē, kā Rinkonā, Bolīvijā un Kenijā.

Kad tika dibināta ALBA, 1951. gadā, šeit pat Bukskauntijas draudzes dievnamā, mēs bijām gandrīz pilnīgi šķirti no mūsu baptistu brālīem un

Foto: Pēteris Aļle

māsām Latvijā. Sarkanā komunistu bezdievības migla bija nolaidusies par mūsu Latviju. Bija ļoti grūti paredzēt, ko nākotne nesīs. Padomju Savienība 1951. gadā likās spēcīga un neapņūrama. Tomēr mēs kā Jēzus Kristus mācekļi zinājām arī tad, ka Dievs valda. Mēs zinājām ka Dieva darbs neapstāsies un Viņa vēsts neapklusīs, nedz pasaulē, nedz Latvijā, vienalga kas notiek ap mums. Mēs zinājām, ka Dievs dos mums gudrību un spēku palīdzēt izplatīt Kristus evaņģēliju Latvijā un izplatīt to arī šeit ASV, mūsu tautiešiem. Dievs mūsu ticību attaisnoja un stiprināja kad 1991. gadā brīnumaini tika atkal atjaunota brīva un neatkarīga Latvija.

Kad 1971. gadā es absolvēju *Andover Newton* teoloģisko semināru Bostonā, ALBA toreizējais priekšsēdis, māc. Fridrichs Čukurs man rakstīja, mudinot uzņemties kalpošanu kādā no mūsu latviešu baptistu draudzēm šeit ASV. Viņš savā vēstulē paredzēja ka Latvija būs atkal brīva, kaut komunistu vara spēcīgi tur tolaik valdīja. Viņš paredzēja, ka tad ALBA varēs sniegt palīdzīgu roku brāļiem un māsām dzimtenē. Viņa paredzējums piepildījās! Mēs, kā ALBA, varējām dot lielu

palīdzību LBDS, sevišķi sākuma gados pēc neatkarības atgūšanas. Mācītāja Fridricha Čukura uzticīgā kalpošana kā ALBA vadītājam darīja to iespējamu. Par visu to mēs šajā ALBA 75. gadu jubilejā Dievu slavējam, kā saka psalmists: ***Neaizmirti ko tas Kungs tev laba darījis!*** (Psalm 103:2b)

2) Mēs esam sanākusi šajās ALBA Kongresa dienās, lai Dievu slavētu un otrkārt, lai Viņu pielūgtu. Mēs esam nākuši ar slavas dziesmām uz mūsu lūpām un mūsu sirdīs. Tāpat uz mūsu lūpām un mūsu sirdīs ir lūgšanu vārdi. Līdz ar Psalmistu mēs sakām: ***Manas lūpas lai Tevi slavē. Tā es Tevi teikšu visu savu mūžu.*** (Psalm 63:4-5) Mēs esam lūguši par mūsu Apvienību šajās dienās un visās daudzajās dienās kuras 75 gados Tas Kungs savā lielā žēlastībā mums ir piešķīris! Mēs sevišķi esam lūguši par brāļiem un māsām Latvijā, gan komunistu gados, gan tagad, kad Latvija ir atkal brīva. Mēs arī lūdzam šodien, lai tas Kungs dod LBDS jaunas izdevības sludināt Viņa evaņģēlija vēsti, kā tas notika nupat 100 gadu atmiņās Dziesmu svētkos, Jelgava.

Latvijai, kā zinām, atkal draud briesmas, jo mūsu austrumu kaimiņš Krievija, Vladimira Putina vadībā, atkal tai uzglūn un vēlās to iekarot. Tādēļ mūsu Latvijai ir tik ļoti vajadzīgas mūsu lūgšanas. Mēs lūdzam lai Dieva roka Latviju uztur, sargā un svētī. Mēs arī lūdzam par Rinkonas misiju, Bolīvijā un par misiju Kenijā, Āfrikā, kuras caur gadu desmitiem esam kā ALBA atbalstījuši. Mēs lūdzam arī vēl par tam daudzām citām vietām pasaulē, kurās kristieši tiek apspiesti un vajāti.

Mēs esam lūguši arī par postu, kas parādās pasaulē, par šausmīgo badu Gazā, kur ļaudis dzīvo uz nāves robežas un kur tūkstošiem mirst no ēdiena trūkuma, no slimībām un bumbām. Tāpat lūdzam arī par karu, tagad jau vairāk kā trīs gadus, starp Ukrainu un Krieviju. Tur kāds miljons ir jau gājuši bojā. Mēs saucam uz Dievu: “Dodi mieru, ak Kungs!” Pasauli pārstaigā eņģelis uz melnā nāves zirga, nesot iznīcību un postu. Bet kā kristieši mēs zinām, ka uzvarētājs ir Jērs! Uzvarētājs ir Jēzus Kristus, kurš jā uz baltā zirga ar Dieva vārda aso zobenu savās spēcīgajās rokās. Tā mēs dziedam: “Lūgšanai ir

brīnum vara, Visu dzīvi pārvērš tā. Tumšo teku gaišu dara, ceļā stiprina!” Kad mēs būsīm beiguši šīs Kongresa dienas, mēs, protams, turpināsim Dievu lūgt mūsu mājās, mūsu ģimenes vidū, mūsu dievkalpojumos, un mūsu Bībeles stundās. Jēzus Kristus mums saka: “Lūdziet, tad jums taps dots!” (Mateja ev. 7:7)

3) Mūsu slavas dziesmas un mūsu lūgšanas izsauc pateicības upuri, kuŗu mēs noliekam uz Tā Kunga altāŗa. Tā atkal saka psalmists: “Upurē Dievam pateicību un maksā Visaugstākam savus solījumus!” (Psalms 50:14) Mēs no sirds Dievam pateicamies par tiem 75 gadiem, kurus Viņš ir ļāvis mums kā ALBA strādāt un kalpot. Mēs pateicamies ar mūsu Apvienības draudzēm, nometnēm: draudžu,

bērnu, jauniešu un Mazo nometni. Mēs pateicamies par kongresiem un Dziesmu dienām. Mēs pateicamies par visiem tiem uzticīgajiem darbiniekiem kuri ir tagad mūžībā. Protams mēs ka ALBA vadība paticamies par ikvienu no jums, kuri vēl šodien kalpo ALBA draudzēs. Mēs slavējam Dievu! Mēs pielūdzam Viņu un pateicamies Viņam. Saka psalmists: ***Teici to Kungu, mana dvēsele, un viss, kas manī, Viņa svēto Vārdu! Teici to Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev laba darījis!*** (Psalms 103:1-2)

māc Dr. Uldis Ukstiņš

2025. gada 20. augustā

AMERIKAS LATVIEŠU BAPTISTU APVIENĪBAS DARBS

75. GADU GĀJUMĀ

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Latviešu baptistu darbs Savienotās Valstīs (ASV) sākās, kā raksta Dr. Jānis Plostnieks, ALBA 50. gadu jubilejas grāmatā, Filadelfijā, 1890. gada 17. augustā, pilsētas dienvidu daļā, piedaloties 11 baptistu draudžu locekļiem kad tiek dibināta latviešu baptistu kopa. Par kopas priekšnieku ievēlēja G. Reķi. Desmit gadus vēlāk, ar inkorporāciju, tika dibināta, Filadelfijas latviešu baptistu draudze, kuŗai šogad aprit 125 gadi. Tātad latviešu baptisti ir darbojušies šajā krastā kādus 135 gadus.

I

Pirms Otrā pasaules kaŗa latviešu baptistu draudzes šeit Savienotajās Valstīs piederēja: “Latvijas baptistu draudžu savienībai” un uzturēja ciešas saites ar brāļiem un māsām Latvijā. Latvijas baptistu gadu grāmatās varam atrast atskaites par šejienes draudzēm, kā arī rakstus par to darbību. Tāpat *Kristīgajā Balsī* bija raksti par šejienes draudžu notikumiem.

Kā mēs zinām, Otrajam pasaules karam beidzoties, un Padomju Savienībai pārņemot valdīšanu Latvijā,

līdz ar citiem bēgļiem, tas aizdzina arī daudzus baptistus trimdā. Baptisti, tāpat kā visi citi latviešu bēgļi, devās uz vairākām zemēm. Sākumā ceļš veda daudziem uz Vāciju, daļiem uz Zviedriju, ar mazām laiviņām, pāri bangainajai Baltijas jūrai. Tad daudzi ļaudis no šīm zemēm pārcēlās tālāk uz Austrāliju, Brazīliju un vairums, kāds tukstotis baptistu, uz Savienotām valstīm un Kanādu. Daži no bēgļiem palika arī Vācijā un Zviedrijā. Dzelzs aizkars nolaidās starp rietumiem un Padomju Savienības. Latvijā, baptistu darbs tika ļoti stingri ierobežots un apspiests no ateistiskās Padomju varas. Radās vajadzība brāļiem un māsām Savienotajās Valstīs un Kanādā dibināt pašiem savu apvienību.

A) “Latviešu baptistu apvienība Savienotās Valstīs”, kā tā tika sākumā nosaukta, tika dibināta 1950. gada 4. septembrī šaijās pašās telpās kurās mēs atrodamies šodien, Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā. Jau 1949. gadā, pēc Bukskauntijas draudzes gada svētkiem, tika ievēlēta komiteja kurai tika dots uzdevums sasaukt latviešu baptistus konferenci. Pēc Bukskaun-tijas draudzes gada svētkiem 1950. gada 4. septembrī, notika šī

konference ar delegātiem no: Bostonas, Bukskauntijas, Čikāgas, Filadelfijas, Ņujorkas un Šarlotes, Karolīnas štatā. Piedalījās arī pārstāvji no korjiem, no jaunatnes, māsu pulciņiem un svētdienskolām. Delegātu tiesības bija arī konferences komitejai, latviešu baptistu draudžu mācītājiem šeit ASV un arī bijušās Savienības

Mācītājs Fr. Čukurs

Foto: Ģimene

mācītājiem, Latvijā. Konferencē kā viesi bija klāt kādi 150 klausītāji. Bija arī klāt Vispasaules baptistu savienības (BWA) ģenerālsekretārs Dr. V. O. Luiss.

Konference ievēlēja mācītāju Rūdolfu Vītolu, bijušo Latvijas baptistu savienības prezidentu, tieši pirms kara, kā priekšsēdi. Mācītājs Artūrs Teikmanis tika ievēlēts kā priekšsēža biedrs. Mācītāju Ādolfu Eglīti ievēlēja par sekretāru un mācītāju Paulu Odiņu par kasieri. Tika arī ievēlēti: mācītājs Augutsts Mēters kā palīdzības darba pārzinis, mācītājs Frīdrihs Čukurs, kā garīgās aprūpes pārzinis un mācītājs Valdis Landmanis, kā jaunatnes darba pārzinis. Tika arī šajā pašā laikā nodibināta: "Latviešu baptistu mācītāju brālība."

Mācītāja Adolfa Klaupika redakcijā, kurš bija *Kristīgās Balss* redaktors Latvijā tieši pirms kara, atkal sāka iznākt *Kristīgā Balss*, ar līdzekļiem, kuri bija viņa rīcībā sakarā ar to, ka viņš bija amatā Vispasaules baptistu savienībā, (BWA), Viņš ar Apvienības dibināšanu nodeva: *Kristīgo Balso* Apvienības pārzināšanā. *Kristīgo Balsi* izdod apvienības padome, līdz par redaktoru 1955. gadā tiek izraudzīts māc. Rūdolfs Ekšteins, no Toronto. Šajā pašā gadā Apvienības vārds tiek mainīts uz: "Amerikas latviešu baptistu apvienība". Pazīstam mēs to kā: ALBA!

Jau pirms apvienības dibināšanas 1950. septembrī, tā paša gada jūnijā jau bija notikusi apvienoto latviešu baptistu draudžu koru Dziesmu diena, Ņujorkā. Korī sastādīja dziedātāji no Bostonas, Bukskauntijas, Filadelfijas un Ņujorkas korjiem. Koncerta korī bija kādi 70 dziedātāji. Koncerts bija labi apmeklēts ar simtiem klausītāju. Amerikas latviešu baptistu darbs šeit ASV sākās ar slavas dziesmām.

II

Ka: "Amerikas latviešu baptistu apvienība" (ALBA) pastāv vēl šodien, 75 gadus pēc tās dibināšanas, - tas nav cilvēku nopelns, tas nav mūsu pašu nopelns, bet tas ir Dieva žēlastības brīnums. Pirms 65 gadiem, kad ALBA bija desmit gadus veca, tā plaši atzīmēja latviešu baptistu simts gadu jubileju. Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā 1960. gadā, 23. un 24. aprīlī notikajubilejas kongress. Tika dziedāta dziesma, kas bija atsūtīta no Latvijas, sacerēta sevišķi šīm svinībām, kurā starp citu ir vārdi: "...pat tad, kad zeme sastingst salā - skan Dieva draudzē Kristus vēsts. Joprojām Dzintarjūras malā laiž dziļāk saknes Dieva dēsts. Lai sals un barga ziema valda. Plūst koka zaros sula salda..."

Svētdien, 1960. gada, 24. aprīlī svētku dievkalpojums notika: "Austrum (*Eastern*) baptistu teoloģiskā semināra" telpās, Filadelfijā. Dievkalpojumu vadīja toreizējais Apvienības (ALBA) priekšsēdis mācītājs Fr. Čukurs, kurš savos ievada vārdos, starp citu, sacīja: "Ja raugāties pašreizējā laikā, tad jāsaka, ka tas ir varbūt visdrūmākais un visgrūtākais laiks latviešu baptistu vēsturē..." Bet viņš uzsvēra, ka ne baptisti Latvijā, ne mēs šeit, lūkojamies uz rītdienu bezcerīgi, jo, Kristus draudzei nākotnes izredzes ir vienumēr gaišas. Ticēt Dievam nozīmē ticēt arī visa labā uzvarai.

Galveno svētku runu sacīja mācītājs Rūdolfs Ekšteins no Toronto. Svinībās piedalījās visi aktīvie latviešu baptistu mācītāji ALBA draudzēs. Kopkorī bija simts piecdesmit dziedātāji, un to vadīja septiņi diriģenti. Starp tiem bija plaši pazīstamais komponists Viktors Baštiks. Viņa latviešu baptistu

Latviešu baptistu 100 gadu jubileja
Filadelfijā
svētdien, 1960. gada 24. aprīlī

Latviešu baptistu 100 gadu jubileja 1960. g. 24. aprīlī. Filadelfijas Easter Baptistu Semināra telpās

Foto: Archīvs

100. gadu jubilejai veltītai kantātei: "Draudze", pirmatskaņojums notika turpat Austrumu baptistu teoloģiskā semināra telpās, 1960. gada rudenī, 23. oktobrī. To dziedāja apvienots Buks-kauntijas un Filadelfijas baptistu draudžu koris. Šajā kantātē centrālais simbols draudzei ir zaļojošs koks. Vārdi dziesmā: "Vientuļlais koks", izsacīja visu dalībnieku cerības: "...Un ceļinieka acīs mirdz asaras, bet sauli viņš nākotnē jauž. Šis koks tam par mūžīgo cīņu, par ziedoņa uzvaru pauž."

Septindesmit - piecus gadus pēc ALBA dibināšanas mēs esam šī ziedoņa uzvaras liecinieki. Šodien "Latvijas baptistu draudžu savienība" var brīvā Latvijas valstī svinēt latviešu baptistu 165. gadu jubileju. Daudz no mūsu ALBA darba, šajos pagājušos 75. gados, bija centrēts aizlūgšanās un palīdzībā mūsu brāļiem un māsām Kristū, Latvijā. Mūsu prieks ir liels ka Latvija ir atkal brīva. Šo brīvību tā atguva 1991. gadā, kad sabruka Padomju

Savenība. Mūsu prieks ir liels, ka Dievs šodien dāsni svētī LBDS darbu un tas iet plašumā. Mūsu novēlējums brāļiem un māsām Latvijā ir ar apustuļa Pāvila vārdiem: "Tad mani mīlie brāļi, topiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgāki tā Kunga darbā, vienumēr, zinādami, ka jūsu darbs tā Kunga lietās, nav veltīgs." (1. Korintiešiem 15:58).

III

Jau no pašiem tās sākuma gadiem ALBA meklēja sakarus ar brāļiem un māsām aiz dzelzs aizkara, Latvijā un meklēja veidus, kā tiem palīdzēt. Mēs, kā ALBA, kāri ilgojāmies pēc ziņām no Latvijas un priecājāmies par katru vēstuli, ko saņēmām no dzimtenes. Tikko pavērās durvis palīdzēt Latvijas brāļiem un māsām, mēs to darījām, sūtot paciņas uz Latviju. ALBA palīdzības darba pārzīnes Mirdzas Jaunzemes vadībā tika nosūtītas daudzas paciņas. Palīdzības darbu, pirms viņas, pārzināja arī mācītāji

Ernests Spīgulis un Arturs Meijs.

Kad 1977. gadā, toreizējais Latvijas baptistu bīskaps, nelaiķis māc. Jānis Tervits, piedalījās ALBA kongresā, viņš savā sveiciens sacīja starp citu: "Atrasties šodien šeit man ir liels pārdzīvojums. Tas ir Dieva brīnums. No sirds priecājos būt jūsu vidū. Liels un mīļš paldies visiem brāļiem un māsām šeit, ka jūs gadu gājumā esat mums tuvu bijuši vairāk kā ar labiem vārdiem, domām un siltu līdzjutību. Dažādos veidos esam baudījuši jūsu mīlestību, kas apgaismojusi mūsu dzīvi, kā patīkami saules stari..."

Kad 1988. gadā atvērās durvis uz Latviju, ALBA nodibināja: "Latvijas evaņģelizācijas fondu" lai šajos jaunajos apstākļos palīdzētu garīgam darbam, ko veic māsas un brāļi Latvijā. Kā ALBA esam devuši pilnu atbalstu teoloģijas studentiem, kurus LBDS ieteic studijām šeit ASV. Pirmie šādi studenti bija: mācītājs Edgars Mažis ar dzīves biedri Kristīnu Maži. Viņiem sekoja bijušais LBDS bīskaps, mācītājs Pēteris Sproģis, mācītājs Pēteris Eisāns, kurs šodien ir aktīvs palīdzības darbā Ukrainai un mācītājs Mārtiņš Balodis. Pēc tam ar mūsu atbalstu studēja mācītājs Haralds Bartkevičs un mācītājs Andrejs Balodis. Vairākiem studentiem ALBA ir devusi daļēju atbalstu viņu teoloģiskajām studijām. Daudzi Latvijas baptistu mācītāji, uz mūsu uzaicinājumu un ar mūsu apmaksu, ir viesojušies šeit, sakot ar mācītāju Juri Šulcu. Starp tiem bijuši ir mācītājs Ainars Baštiks mācītāji un miesīgie brāļi, Aivars un Artūrs Šķuburi, mācītājs Viesturs Kalniņš, mācītājs Dr. Ilmārs Hiršs un vēl citi.

Caur gadiem esam daudzus un dažādos veidos centušies palīdzēt: "Latvijas baptistu draudžu savienībai." (LBDS). Protams, pirmkārt aizlūdzot par darbu Latvijā. Redzot dažādas vajadzības, mēs kā ALBA atsaucāmies uz tām, sākot ar 1000 Bībeļu nosūtīšanu 1989.gadā. Mēs esam atbalstījuši LBDS atjaunoto teoloģisko semināru, kura darbs ir tagad pārgājis uz BPI (Baltijas Pastorālais Institūts), ar līdzekļiem un lektoriem. Es braucu divas reizes gadā, no 1990. gada līdz 2001. gadam, lai mācītu LBDS seminārā, kopīgi pavadot Latvijā kādu gadu. Uz Semināru, īslaicīgi mācīt brauca arī , ALBA ilggadējais sekretārs Dr. Jānis Plostnieks. Viņš bija

Jānis Plostnieks Foto: Ģimene

arī ievēlēts Semināra padomē. Viņa vārdā, ka zinām, pastāv pie ALBA stipendiju fonds, lai atbalstītu teoloģiju studējošos studentus no LBDS.

Daudzi to ir aizmirsuši, ka mēs kā ALBA devām LBDS lielus līdzekļus, lai tā varētu uzturēt un paturēt Savienības namu, lai tas netiktu pārdots. Tur tagad notiek: "Baltijas Pastorālā Institūta" lekcijas un atrodas Savienības glītās biroja telpas. Tagad nams, to izīrējot, ieņem Savienībai lielus līdzekļus. Tā tas parādās šī gada LBDS kongresa ziņojumos, ka pagājušā gadā Savienība ieņēma 171,518 EUR telpu izīrēšanai šajā namā. Mēs kā ALBA arī aizdevām Rīgas Mateja draudzei, bez procentiem, \$50,000, no naudas, ko saņēmām par mūsu Nometnes pārdošanu, lai tā varētu izlabot savu dievnamu. Šo aizdevumu viņi mums sen jau ir atdevuši, lai līdzekļus ALBA atkal varētu sūtīt uz Latviju, dažādiem evaņģelizācijas un palīdzības pasākumiem.

Beidzamajos gados svarīgu vietu LBDS atbalsta saņēmējos ieņem: "LBDS Māsu darba apvienība" un "LBDS Svētdienskolu apvienība". Pie: "LBDS Māsu darba apvienības" tiek atbalstītas dažādas informatīvas konferences. Tāpat daudz līdzekļu no mums ir tikuši sūtīti palīdzības sniegšanai trūkcietējiem. Caur: "Svētdienskolas apvienību" tika dots atbalsts: "Nometnei bērniem ar īpašām vajadzībām", tā nosaukta Pelču nometnei un arī žurnālam: *Labas ziņas bērniem*. Daudzus gadus Ziemsvētku laikā mēs no ALBA ziedojām dāvanām LBDS svētdienskolu bērniem.

"ALBA māsu kalpošanas apvienības" ilgadīgā vadītāja, nelaiķe, Benita Ukstiņa uzturēja ciešus kontaktus ar iepriekš minētām LBDS apvienībām, uzzinot viņu darbības vajadzības. Viņai, kā loceklei pie: "Vispasules baptistu sieviešu savienības" bija izdevība vairākkārt ceļot uz Latviju. Kādreiz šie

ceļojumi noika kopīgi ar māsām no: "Vispasaules baptistu savienības". Viņas devās, līdz ar Benitu, uz Latviju, lai palīdzētu brāļiem un māsām LBDS draudzēs.

Benita arī bija ilgadīga palīdzības darba pārzine pie ALBA padomes. Livija Lāme, bijušā LBDS Māsu darba apvienības vadītāja, raksta man vēstulē, pēc Benitas aiziešanas, kuru atrodāt beidzamā *Kristīgās Balss* numurā, līdz ar Benitas nekrologu, ka Benita ņēma aktīvu vietu LBDS Māsu apvienības atkal nodibināšanā. Māsu darbs, kā ziniet, bija stingri noliegts no komunistiem. Benita arī satikās ar LBDS māsu un citiem darbiniekiem vairākos Vispasules baptistu (BWA) kongresos: Korejā, Argentīnā un Brazīlijā. Bēnita sekoja tām uzticīgām ALBA darbiniecēm, kā māsas: Otilija Baštika, Mirdza Barbina, Marta Buivide, Alma Šverna un daudzas citas māsas, kuras pirmos gadu desmitus vadīja ALBA māsu darbu.

IV

Bez palīdzības darba, vērstu uz Latviju, ALBA arī uzticīgi strādāja pašu mājās. Izdots tiek ALBA mēnešraksts: *Kristīgā Balss*, kas informē Apvienības draudžu locekļus un citus par notikumiem mūsu draudzēs un Latvijā. Taja arī ir daudzi svētīgi un pacilājoši raksti, svētrunas Bībeles studijas un dzejas. Beidzamos septiņos gados *Kristīgā Balss* iznāk elektroniskā veidā, tā varot aizsniegt visu pasauli. Redaktori ir Pēteris Alje no Čikāgas, Enoks Biķis. no Latvijas un es. *Kristīgās Balss* redaktori ir bijuši jau minētie: māc. Ādolfs Klaupiks un māc. Rūdolfs Ekšteins. Uz laiku bija redakcijas kolēģija ar trīs redaktorem: i mācītājs Ernests Spīgulis, mācītājs Uldis Ukstiņš un mācītājs Arnolds Ūsis. Tad redakciju pārņēmu tikai es! Man sekoja mācītājs Oļģetrts Cakars, kuŗa laikā *Kristīgā Balss* pārgāja elektroniskā formātā.

Draudžu darba veicināšanai tiek izdotas divas draudžu dziesmu grāmatas. Tās iznāca 1954. un 1972. gadā. Izdotas tiek arī vairākas koru dziesmu grāmatas. Pirmā ir: *Mūžības Atbalss*, izdota 1956. gadā, ar 125 dziesmām. Otrā ir *Zelta Rasa*, kas iznāk 1960. gadā, Arvīda Purva redakcijā, ar 92 dziesmām.

Vēlākos gados, pateicoties Viktoram Baštikam, 1982. gadā iznāk: *Dziediet un Teiciet*, ar 141 dziesmām, bet 1998. gadā: *Slavēsim*, kas ir Viktora Baštika dziesmu krājums.

Izdotas tiek arī vairākas citas grāmatas, starp tām: *Dzīvības ceļš*, kas bija veltīta latviešu baptistu 100. gadu jubilejai. Tā iznāca 1960. gadā! Divas Otilijas Baštikas dzeju grāmatas: "*Dieva dārzi*" iznāca 1958. gadā un *Mūžības krasti* 1972. gadā. Tika arī izdota grāmata: *Tam Kungam kalpojot: Dzeja un Dzīve*, kas satur mācītāja Augusta Mētera dzejas un autobiogrāfiju. Garīgu dzeju antalogija: *Smel Vēlreiz!*, māc Viļa Dzelmīša sakārtojumā, iznāca 1989. gadā. Beidzot tika izdota 2000. gadā, ALBA 50. gadu jubilejas grāmata: *Teici to Kungu*, ko rediģēja mācītājs Oļģerts Cakars. Tas ka mūsu mazā Apvienība (ALBA) bija spējīga izdot tik daudzas grāmatas ir Dieva žēlastības brīnums.

V

Bez periodikas un grāmatām ir divi galvenie veidi, kā ALBA veicināja un veicina draudžu darbu un sadraudzību. Tie ir ALBA koru apvienības rīkotās Dziesmu dienas un ALBA kongresi un Nometnes. Pirmkārt ir minamas ALBA gadskārtējās Koru apvienības rīkotās Dziesmu dienas. Šogad2025. gadā, notika 76. Dziesmu diena Bostonā. Dziesmu diena bija Bostonā paredzēta jau 2020. gadā, bet tika atlikta pandemijas dēļ. Pirms Bostonas Dziesmu dienas, notika, pēc pandēmijas, divas Dziesmu dienas Bukskauntijas draudzes dievnamā. Pagājušā gadā, 2024. gadā, notika 75. gadu jubilejas Dziesmu diena. Pirms tās, kŗ pirmā pēc pandēmijas, 2023. gadā, notika 74. dziesmu diena, arī Bukskauntijas draudzes dievnamā.

a) Nedrīkstam aizmirst mūsu Apvienības uzticīgos mūzikālā darba vadītājus. Pirmkārt pieminami ir komponists un diriģents:Eduards Baštiks un viņa miesīgais brālis, Viktors Baštiks. Tāpat izcilu vietu, gan pie ALBA un arī plašākā latviešu sabiedrībā, ieņēma diriģents un komponists, Arvīds Purvs. Pieminama ir arī ilgadīgā ALBA koru avienības vadītāja Gunta Plosnieci, kura sekoja Baštiku brāļu pēdās kā ALBA koru apvienības vadītja un turpina so

darbu vel šodien. Ir arī vēl mīnami daudzi citi diriģeni: Varimants Mūrnieks, Ernests Ķeris, Ralfs Augstroze, Zenta Viķis, Rūdis Kalmalis un Žanis Ģetrneris.

Atminamies arī ērgelnieces: Elsiju Lagsdoni, kurai laikam ir pasaules rekords laika ziņā kā vienas draudzes, Filadelfijas draudzes, ērgelniecei. Ērgelnieces bijušas arī: Bostonā: Olga Lapiņa, Bukskauntijā: Fannija Stūrmane, Marta Čukurs un Zenta Viķe. Čikāgā: Sarmīte Aļle, Klīvlāndē: Zenta Viķe, Dāvids Ūsis un Benita Ukstiņa. Nedrīkstam aizmirst mūsu izcilos solistus: Tabitu Jaunzemi, Pēteri Geistautu, Martu Čakari, Mirdzu un Edgaru Erdmaņus un daudzus citus.

No kr. Zenta Viķa, Dora Štefenberga, mācītājs Artūrs Štefenbergs, Viktors Baštiks, Arvīds Purvs Foto: Archīvs

b) Otrais galvenais veids, kā ALBA draudžu locekļi pulcējās kopā caur gadu desmitiem bija gadskārtējie Kongresi un Nometnes. Apvienība, 1960. gadā, nopirka savu īpašumu. Tur, sākot ar 1961. gadu, notika ALBA kongresi, draudžu nometnes un bērnu un jauniešu nometnes. Mūsu ALBA nometnē notika

Rūdolfs Kalnmals un Arvīds Purvs

Foto: Pēteris Aļle

daudzus gadus tā sauktā: “Mazā Nometnē”, bērniem un jauniešiem. Neaprakstāmas ir tās garīgās svētības, kuŗas ir iegūtas šajā vietā, Nometnē, klusā Pensilvānijas štata lauku stūrītī. Vienīgi Dievs varēs tās visas izvērtēt! Jāpiezīmē, ka gadu desmitus ALBA Nometnes īpašumu lietoja arī: “Amerikas latviešu apvienības” (ALA) Austrumu krasta vasaras vidus skola: “Beverīna”. Nometnes īpašuma iegādāšanās un uzturēšanās pamata nopelns

2013. g. kongresa dievkalpojums Foto: māc. Oļģerts Čakars

ir Valentīnam Stūrmanim un Linardam Jaunzemim. Protams vēl daudzi citi ir pielikuši savus spēkus lai mūsu Apvienības nometne pastāvētu. Pirms Nometes īpašuma iegādāšanas, dažus gadus tika noturētas Nometnes Penču un Rozenbergu saimniecībā: “Straumēnos” pie Ohio un Pensilvānijas štatu robežas.

Beidzot, mēs sevišķi pateicamies par ALBA

2013. g. pie karogiem.

Foto: Pēteris Aļle

pašai dziedājiem un uzticīgiem mācītājiem. Viņi bija un ir mūsu Apvienības sirds. Minēšu tikai mācītājus, kuri kalpoja ALBA pastāvēšanas laikā. No Botonas draudzes: Voldemārs Freimanis, Ernests Spīgulis, un Olafs Brūveris. No Bukskauntijas draudzes: Frīdrihs Čukurs un Uldis Ukstiņš. No Čikāgas draudzes Voldis Landmanis, Arturs Stefenbergs, Rubens Andermanis un Olģerts Cakars. No Filadelfijas draudzes: Augusts Šverns, Pauls Odiņš, Leonards Krūmiņš un Uldis Ukstiņš. No Grandrapidu draudzes: Artūrs Stefenbergs un Olģerts Cakars. No Klīvlāndes draudzes: Juris Barbins, Arturs, Meija, Uldis Ukstiņš, Arnolds Ūsis un Pauls Barbins. No Nujorkas draudzes: Ādolfs Eglītis un Mārtiņš Jansons. No Toronto draudzes: Rūdolfs Ekšteins, Andrejs Arājs un Jānis Šmits. No Vašingtonas kopas pieminams arī ir mācītājs. Ādolfs Klaupiks. Viņš bija ilggaddējs Vispasaules baptistu savienības (BWA) palīdzības darba vadītājs, kurš palīdzēja daudziem bēgļiem ceļojot uz Savienotajām Valstīm. Paldies ir sakāms visiem šiem uzticīgajiem Dieva kalpiem, Viņa vārda sludinātājiem.

Šis īsais referāts varēja tikai ļoti nepilnīgi pieskarties tam lielajam darbam, ko ALBA ir darījusi pagājušos 75. gados. Pirmie 50 gadi ir plaši aprakstīti ALBA 50. gadu jubilejā izdotā grāmatā: *“Teici to Kungu: Amerikas latviešu baptistu apvienības 50. gadu jubilejas gramatā.”* To sastādīja toreizējais *Kristīgās Balss* redaktors, netaisījis par ALBA draudzi un Apvienības kopdarba notikumiem.

Šajā Amerikas latviešu baptistu 75 gadu darbības atcerē mūsu lūgšana ir, lai mēs savā darbā būtu joprojām uzticīgi Jēzum Kristum, kurš mūs ir aicinājis strādāt Viņa vīna kalnā, Viņa draudzē. Mums visiem ir: “Viens Kungs, viena ticība, viena kristība, viens visu Dievs un Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem.” (Efeziešiem 4:5-6).

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

FILADELFIJAS LATVIEŠU BAPTISTU DRAUDZEI 125 GADI

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

I

Šogad Filadelfijas latviešu baptistu draudzei aprit 125. gadi. Draudze savus gadus sāka skaitīt ar tās inkorporāciju 1900. gadā, bet jau pirms tam latviešu baptisti bija pulcējušies dievkalpo-jumiem Filadelfijā. Jau 1890. gadā latviešu baptistu kopa notur sapulces pilsētas dienvidu daļā. Pēc trīs gadiem, 1893 gadā, pilsētas ziemeļu daļā, pulcējas latviešu baptisti zem nosaukuma: “Latviešu baptistu biedrība Filadelfijā”. Abas šīs grupas apvienojās 1895. gadā, zem nosaukuma: Filadelfijas latviešu baptistu sapulce”. Šo grupu vada Ročesteras teoloģiskā semināra students Fricis Hūns. Ar Filadelfijas draudzes dibināšanu, Frici Hūnu, sapulce, aicināja par savu mācītāju. Draudzē darbojās: koris, māsu misijas biedrība, jauniešu biedrība un svētdienskola. Filadelfijas draudzes pirmie 100 darba gadi ir sīki aprakstīti no ilggadējā draudzes sekretāra, Dr. Jāņa Plostnieka, ALBA 50.

gadu jubilejas gramatā: *“Teici to Kungu: Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības 50 gadu Jubilejas Grāmatā,”* ko rediģēja toreizējais *Kristīgās Balss* redaktors, māc. Olģerts Cakars.

Draudzes locekļu skaitam samazinoties, draudze nolēma pārdot savu skaisto dievnamu, kurā bija pulcējusies kādus 60 gadus. Dievnama pārdošana notika 2021. gada rudenī. Tagad draudze sanāk uz saviem dievkalpojumiem draudzes locekļu mājās. Tās ir: Linda Aljes -Murphy ar dzīves biedri Brandonu mājā, Guntas Plosnieces mājā, Ģirta un Ainas Stūrmaņu mājā un Nicholas un Ērikas Stūrmaņu mājā,

Pirmos četrusimt gadus Kristus draudze Romas impērijā, arī sanāca pa mājām, jo tās nedrīkstēja iegādāties savus dievnamus. Mājās tika noturēti divkalpojumi un pēc tiem draudzes locekļi pulcējās ap galdiem kopīgai maltītei. Daļa no maltītes bija Svētais Vakarēdiens, Kristus nāves piemiņas

No kr.: Aina Stūrmane, Ēriks Erdmanis, Ģirts Stūrmanis, māc. Dr. Uldis Ukstiņš, Melita Aļle, Linda Aļle-Murphy Foto: Nik Stūrmanis

mielasts. Arī Filadelfijas draudze pēc katra dievkalpojuma baudīja gardu maltīti, ko bija sagatavojusi ģimene, kuŗas mājās notiek dievkalpojums. Parasti arī pārējie dievkalpojuma dalībnieki atnesa savus pielikumus maltītei.

Filadelfijas draudze uzturēja ciešas saites ar kaimiņu Bukskauntijas latviešu baptistu draudzi, piedaloties tās īpašos dievkalpojumos, kā Lieldienās, gada svētkos, Adventa un Ziemsvētku laika sapulcēs. Māsas no abām drudzēm vadīja kopīgo dievkalpojumu un aicināja visus abu draudžu locekļus uz kopīgu eglīti. Filadelfijas baptistu draudze arī, kopā ar Bukskauntijas baptistu draudzi uzturēja ciešas saites ar Svētā Jāņa ev. lut. draudzi. Noturējām kopīgus oikumēniskus dievkalpojumus: Aizvesto piemiņas dievkalpojumu un Valsts svētku - 18. novembra dievkalpojumu. Svētā Jāņa skaistajā dievnamā notiek arī Ziemsvētku koncerti, kā arī citas svinības.

II

Šī gada 3. augustā, Filadelfijas latviešu baptistu draudze savā kārtējā dievkalpojumā atzīmēja draudzes 125 gadu pastāvēšanu. Daudzes locekļi nāca ar pateicības lūgšanām Dieva priekšā par Viņa žēlastību, ka tik daudzus 125 gadus, draudze ir varējusi pastāvēt un sludināt Jēzus Kristus

evanģēlija vēsti tautiešiem Filadelfijā un tās apkaimē. Tika pieminēti macītāji, kuŗi kalpoja draudzei pēc Otrā pasaules kara. Tie ir : Augusts Šverns, Pauls Odiņš un Loeonards Krūmiņš. Beidzamos 31 gadus kā macītājs esmu kalpojis es, māc. Dr. Uldis Ukstiņš.

Dievkalpojumā, no Sālamana Macītāja grāmatas apcerējām jautājumu, kuŗu tas paceļ savā grāmatā: "Vai viss ir niecība?" no Svētajiem Rakstiem: Sālamans Macītājs 1:2, 12-14, 2:15-23 lasīja Linda Aļle -Murphy. Es, stap daudz ko citu, sacīju savā svētrunā: "Grāmatas sākumā, pirmās nodaļas trešā pantā, Sālamans Macītājs saka, ka viņš vēlās izdibināt: "Kas cilvēkam tiek par viņa pūlēm, kad tas nopūlās zem saules?" (Sālamans

Macītājs 1:3). Pārsteidzoši, gan Rakstvietas sākumā, gan 12. pantā, viņš jau izsaka savu meklējuma slēdzienu, lai gan nav vēl aprakstījis ko viņš ir darījis un domājis, lai pie tā nāktu. Viņš raksta: Es redzēju visu, kas tiek darīts zem saules, un redzi viss ir tukšība un vēja tvarsts. (Sālamans Macītājs 1:14) Protams, visa Bībele ir rakstīta, lai apliecinātu, ka tas tā nav. Bībele ir rakstīta, lai mums apliecinātu, ka Dievs dod mūžīgu un paliekošu nozīmi visam, ko cilvēks dara. Protams, ja viss ir tukšība, tad var nākt tikai pie Sālamana slēdziena ...ka nejauks ir šis amats, ko Dievs uzlicis cilvēku bērniem nopūlēties. (Sālamans Macītājs. 1:12b)... Mūsu kristīgā ticība liecina mums, kā Jēzus Kristus krusta nāves un augšāmcelšanās gaismā, mums nav jādomā, ka macītājam, ka ar manu nāvi viss beidzas. Mums nav jādomā, ka nāves neizbēgamās patiesības gaismā: kaviss ir niecība, viss ir tukšība un vēja dzišana. Dieva nepelnītā žēlastība ir devusi mums, kuŗi ticam Kristum kā Pestītājam, mūžīgās dzīvības dāvanu."

Pie Svētā Vakarēdiena, ar lūgšanām, kalpoja draudzes priekšnieks un kopējs Ģirts Stūrmanis. Dievkalpojumā iesākumā draudzes locekļi dziedāja lūgšanas dziesmu: *Nāc pie mums..* Tāpat draudze apliecināja dziesmā savu vajadzību pēc grēku piedošanas, dziedot: *Kāds esmu, tāds es atnāku, uz saviem spēkiem neceŗu... "* Dziesmas pavadīja ērgelnieks Ēriks Erdmanis. Otrā draudzes ērgelniece

ir Melita Aļe. Draudzes priekšnieks, kopējs un kasieris ir Ģirts Stūrmanis, Draudzes sekretāre ir Gunta Plosniece. Viņa ir arī draudzes kora vadītāja! Draudzes māsu vadītāja ir Aina Stūrmane.

Maltītē pēc dievkalpojuma, visi baudīja jubilejas kūku, kuŗu bija sagādājuši nama saimnieki Nicholas un Ērika Stūrmaņi. Dievkalpojuma dalībnieki pavadīja skaistus brīžus kopīgā sadraudzībā: baudot maltīti, gardo kūku un kafiju. Sirdis pildīja pateicība par mīlestību, kuŗu piedzīvojām Kristus draudzes paspārnē.

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Jubilejas kūka

Foto: Nik Stūrmanis

VĪRU KORIS NO TEKSASAS

Enoks Bīķis

Vai tā bija nejaušība, ka tieši svētdienā, kad Rīgas baptistu Mateja draudze svinēja savu 158. gadadienu, Rīgā ieradās liels vīru koris no tālās Amerikas. Tā nebija arī sagādīšanās. Kaut kas jau iepriekš bija zināms. Lielais muzikālais kolektīvs – koris ar savu orķestri ir plānojis koncertceļojumu uz valstīm un pilsētām ap Baltijas jūru un pat noīrējis īpašus autobusus. TEKSAS pavalsts ar 30 miljoniem

iedzīvotājiem ir viens no lielākajiem ASV štatiem.

Koris 'Singing Men of Texas' [Dziedošie VĪRI NO TEKSASAS] dibināts 1975.gadā, tā dibinātājs ir dr.V.Sems Prestidžs jaunākais. Šī vīru kora dziedātāji galvrenokārt ir revaņģēliskie kristieši. Kora repertuārā ir klasiski garīgie dziedājumi, dziesmas (himnas), spīričuēli. Kopā ar kori darbojas sludinātājs Maikls Gots. Ar evaņģēlija vēsti viņi ir

Vīru koris no Teksas Mateja draudzes dievnamā

Foto: Mateja draudzes Facebook lapa

bijuši Polijā, Rumānijā, Ukrainā daudzviet Amerikā, dziedājuši ASV Nacionālās lūgšanu brokastīs Vašingtonā 1975. gadā. KORIS *'Singing Men of Texas'* dibināts 1975. gadā. Tā dibinātājs ir dr. Sems V. Prestidžs jaunākais. Koŗa 25 gadu jubilejas koncerts notika 2000. gadā.

Brīnišķīgie koŗa dziedājumi skan pārpildītajā Mateja dievnamā 21. septembra svētdienas vakarā. Tā ir kā skanīga jauka dāvana Mateja draudzei gadadienas

svētku dievkalpojumā. Viesa Sludinātāja uzrunu no angļu valodas tulko mācītājs Pēteris Eisāns. Novēlam Teksas vīriem veiksmīgu tālāko ceļojumu. Kā vēlāk uzzinājām, Liepājā viesu koncerts noritējis ar panākumiem pārpildītajā koncertzālē 'Lielais Dzintars'.

Enoks Biķis.

KRISTĪBAS LIEPĀJAS BAPTISTU PĀVILU DRAUDZĒ

Enoks Biķis

Bībelīgās pagremdes ūdens kristība ir ticīgas sirds derība ar Dievu, bet ietver sevī arī apliecinājuma momentu. Tāpēc arī jauni kristieši visbiežāk dod priekšroku kristībai atklātā ūdens tilpnē (ezerā, upē vai jūrā) nevis baptistērijā, kas ir gandrīz katrā baptistu dievnamā. Liepājnieku iemīļota vieta šajā nozīmē ir Baltijas jūras piekraste, kā piemēram Pāvilostā 'Pie lielā akmens' vai citur. Sevišķi iemīļota vieta kristībām ir Jūrmalcima un Bernātu apkaime. Jūrmalcimā kādreiz bija neliela baptistu draudze ar nelielu, pašu rokām celtu koka dievnamu, kas tagad

ir restaurēts. Esot šajā vietā, atmiņā nāk arī tie uzņēmīgie kurzemnieki, kas vienkāršās zvejas laivās toreiz, XIX gadsimta vidū brauca uz Mēmeli (Klaipēdu), lai tiktu ūdens kristībā pagremdēti, jo tur toreiz bija tuvākais baptistu dievnams un draudze. 'Šefību' par Jūrmalcima baptistu draudzi tagad ir uzņēmis Kārlis Baštiks, sludinātājs no Liepājas baptistu Pāvila draudzes.

Enoks Biķis.

Kristības Baltijas jūrā

Foto: Pāvila draudzes YouTube video ieraksts

KRISTĪGĀ BALSS 1995. G. NOVEMBĀRA NUMURĀ—PIRMS 30 GADIEM

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

Pēdējā nometnes dienā, svētdienas pēcpusdienā, dziesmu un dzeju svētbrīdi vadīja Klīvlandes draudzes koŗa dirigents Torilds Barbins. Ievadā Torilds Barbins pieminēja pravieŗa Amosa vēsts ietekmi un mūsu vēlēŗanos būt uzticīgākiem tam Kungam un sekot Viŗa mācībai. Viŗš uzaicināju mūs visus to izteikt pirmā kopdziesmā “Vēlos, ak Kungs” – būt uzticīgiem līdz galam, būt lūdzējiem, būt draugiem tiem, kuŗiem draugu nava un staigāt Viŗa vadībā.

Progrāmmu iesāka teoloģijas students Pēteris Sproģis lasot Amosa gr. 9:6: “*Viŗš ir tas, kas savu plaŗu un mūŗīgo mājokli uzcēlis debesīs un savu pagaidu mītņi nostiprinājis zemes virsū; Viŗš pavēl pār ūdeņiem jūrā un liek tiem izlieties pār visu zemi, -- Viŗa vārds ir tas Kungs.*” Pēteris vēl lasīju pamīŗus ar pirmās kopdziesmas pantiem Jāŗa ev. 21:12-17 un nobeidza ar vārdiem, kuŗus Jēzus teica Sīmanim Pēterism: “Gani manus jērus!” Ieva Sīle pavadīja Pēterŗa lasījumu un visas kopdziesmas uz klavierēm.

Vīru koris Torilda Barbina vadībā droŗi un pacilāti dziedāja “Kad dziļa tumsa”, sena angļu meldija (V. Baŗtika aranŗ.), J. Baruŗa “Ticība” (L. Breikŗa vārdi) – daļu no ŗīs dziesmas teksta aizkustinoŗi deklamēja Aina Gruntāle, J. Hughŗa (V. B. aranŗ.) “Vadi mani, ak Jehova” un Ch. H. Purdaja (V. B. aranŗ.) “Uz kalniem tiem”. Klavieru pavadījumus rūpīgi izpildīja Rita Pence.

Maija Ziedaine izteiksmīgi deklamēja Z. Dzenītes “Ticība svētceļā”, Liesmas “Neviens nepieder sev” un V. Dzelmīŗa “Lūgŗanas vara”.

Valdis Ūsis pārliecinoŗi dziedāja V. Baŗtika “Jeruzāleme” (no oratorijas “Jēzus Nācarietis”). Klavieru pavadījumu izjusti spēlēja Gunta Plostniece, izceļot dziesmas tēmu.

Silvija un Ralfs Augstroze jauki un saskanīgi dziedāja R. Riickera (V. Baŗtika aranŗ.) “Kaut us kā Tu”. Klavieru pavadījumu spēlēja Rita Pence.

Teoloģijas students Mārtiņŗ Balodis deva ģīsu

vēsturisku apskatu par Amosa grāmatu un Gileādas pilsētu, kuŗa bija pazīstama uar balzāmu - dziedināŗanas līdzekli. Pēc tam viŗš un Torilds Barbins dziedāja duetu – spirituāli “Tur ir balzāms Gileādā”. Pavadījumus spēlēja Rita Pence.

Jauki skanēja jaunieŗu balsis kvartetā: Vaira Gertnere, Astrīda Ukŗiŗa, Oskars Arājs un Mārtiņŗ Balodis. Viŗi dziedāja J.M. Talbota “Dvēsele mana top klusa”. Klavieru pavadījumu prasmīgi spēlēja Dagnija Bēŗiŗa.

Ieva Sīle dziedāja un harmonizēja uz klavierēm uzsverot tēmu “Nav neviena, Kungs, kā Tu” un “Visās ciltīs, sirdīs, valodās atskan dziesma Ķēniŗam.” Viŗa aicināja klausītājus pievienoties dziedājumā Allēluja. Ievas dziedājums un muzicēŗana izteica garīgu pārdzīvojumu un viŗas pārliecību par Dievu.

Oskara Arāja ģitāŗas pavadījumā trio – Vaira Gertnere, Astrīda Ukŗiŗa un Oskars Arājs iedvesmojoŗi dziedāja J. Wimbera “Kuŗŗ ir tāds”.

Pēdējā kopdziesmā W. O. Perkina “Vai pirms dienas gaitu sāki, Dievu pielūdzi?” Valdis Ūsis dziedāja pirmo daļu un koŗa daļu dziedājām visi kopā. ŗai dziesmai ir M. A. Kidera vārdi, kuŗus tulkojis V. Baŗtiks: “Lūgŗanai ir brīnum vara Visu dzīvi pārvēŗŗ tā: Tumŗo taku gaiŗu dara, Ceļā stiprina.”

Nobeigumā Pēteris Sproģis lasīja Mateja ev. 6:5-8, kur Jēzus pamāca savus mācekļus kā Dievu lūgt un aicināja mūs visus vienotā lūgŗanā “Mūsu Tēvs debesīs!” Skaists dziesmu un dzeju svētbrīdis un skaists nobeigums ar dziļu izjūtu, ka ŗī saite, kas brāļus un māŗas vieno un ko Kristus mīļā roka sien, stāv stipra, līdz Viŗŗ nāk.

Apvienības nometnē bija atkal daudz garīgi piedzīvots, dzirdēts un iegūts – paldies katram nometnes dalībniekam un programmu izpildītājam par jauko devumu.

Tabita Ūsis